

CONSTITUTIONES
PROVINCIALES
ET
SYNODALES
ECCLÆSIÆ
METROPOLITANÆ
ET
PRIMATIALIS
DUBLINIENSIS.

Anno 1770.

CONSTITUTIONES
PROVINCIALES
ET
SYNODALES
ECCLÆSIÆ
AD
MAJOREM DEI GLORIAM,

*PROÆMIUM AD SEQUENTES
CONSTITUTIONES.*

EA est Conditio Temporis et Calamitatis hujus nostræ Provinciæ, ad cuius Sollicitudinem assumpti sumus, ut nobiscum nihil optatius sit, quàm pro Muneris dignitate, et oneris magnitudine, solerter defungi curâ Administrationis nobis impositæ: Nihil tamen difficilius, nihil periculosius, pluribusque Impedimentis obnoxium sit, quam ejusmodi Consiliorum Executio. Quamvis enim pura sit Intentio nostra, et in oculis Dei sincera Mens, ac

prorsus necessaria Cogitatio de proximorum
 æternâ Salute provehendâ, viis & Modis
 Vocationi nostræ consentaneis; ne Dome-
 sticorum mores per Desuetudinem Ecclesi-
 asticæ Disciplinæ degenerent ab Instituto
 nostro, et ab illa Integritate, quam requirit
 Status uniuscujusque, et Officii qualitas;
 experimur tamen magno nostro cum Dolo-
 re et Discrimine, saluberrima nostrorum
 Consilia sinistris urgeri Suspicionibus, nos-
 que ipsos gravari iniquis et anticipatis Ôpi-
 nionum Præjudiciis: Ut neque convenire
 ad Unitatis et Innocentiæ sectanda Studia
 sine summo Vitæ ac Libertatis nostræ Pe-
 riculo, omnino posse aut sperare videamur:
 Unde cogimur sæpe differre quod dudum
 cogitavimus; subinde etiam abrumpere
 quæ inceptavimus, nonnunquam verò ab
 eisdem etiam resilire, cum in medio cursu
 timoribus obruimur, ut vix nostri compotes
 simus; dum propositi exortes, Votoque
 frustratos, nos aliquando suspicimus. Cæ-
 terum in Angustiis his, et Angoribus ani-
 mi nostri, dum attendimus commissi nobis
 Gregis, et Necessitates et hiantia Vulnera
 intuemur, quibus medelam affere cogimur,
 officii nostri conscientiam immemores nostræ
 Incolumitatis hac Vice, qua tot Amicorum
 nuntiis, Litteris et nutibus præmonemur
 Insidiarum & Minarum, quibus ad Mor-
 tem

tem (ut creditur) ad Carcerem (ut constat) impetitur; Nihilominus nitimur Superare Difficultates omnes, quibus via coeundi obstruitur; et (Superis faventibus) Congressum hunc, a nobis institutum, pro Bono publico hujus Provinciæ, vestro hic Interventu peragemus: Ut appareat illud solummodo ante Oculos nobis obversari, quod nostri Muneris necessitas exigit, pro Cleri reformatione, Populi ædificatione, Fidei & Disciplinæ Conservatione, ad Honorem Dei, et Salutem fidelium; cui nos pro viribus (quas, Ipse de Cælo daturus est) cooperari tenemur. Id vero tametsi pro rei Dignitate nequeat a nobis in illa Difficultatum et periculorum Frequentia pertractari. Non debemus tamen pretermittere, quod possumus, ut quod juxta præsentem necessitatem nobis occurrit, saltem per tumultuariam et indigestam congeriem proponamus. Idcirco vos omnes oro et hortor, ut concorditer in Charitate conjuncti, pro cujusque Zelo, Prudentia, Judicio et Pietate studeatis, hanc Ecclesiasticam Hierarchiam configurare, rectèque Sacramentorum Administrationem exornare, nitidisque administrantium Moribus cohonestare; ne deinceps ulla appareat Confusio nuditatis, aut Macula; quæ deturpet

Conver-

Conversationem eorum, quos Christus Dominus lucere præcepit et prælucere Cæteris, Justitia et Sanctitate.

Pro Reformatione et bono Regimine hujus Dubliniensis Provinciæ, editæ in Congregatione habitâ in Civitate Kilkeniensi, cæptâque ibidem die vigesimo secundo Mensis Junii, Anno Domini 1624, ibidemque finitâ 27mo. ejusdem Mensis et Anni: in quâ præsidebat Illustrissimus ac Reverendissimus Dominus D. Fr. Eugenius Matthæus de Oviedo, Dei et Apostolicæ Sedis Gratiâ Archiepiscopus Dubliniensis, ad instar Synodaliû Statutorum, ab omnibus per totam prædictam Dubliniensem Provinciam, et ab aliis quibuscunque, ad quos quomodolibet spectare poterunt, Observandæ.

I.

*DECRETUM DE RECEPTIONE
CONCILII TRIDENTINI.*

EXIGIT Obedientiæ Sedi Apostolicæ a nobis debitæ Professio, ut Sacrosancti Concilii Tridentini Decreta recipi, approbati, et Executioni, quantum possumus, mandari faciâmus; Verum quia Temporis Iniquitate impedimur, ut id universè attentare

tentare non liceat, nec expediat Jugum
 importabile Humeris afflictorum imponere;
 piæ Matris Ecclesiæ Præceptum in his, quæ
 vel necessaria vel possibilia nobis ducimus,
 obtemperantes reveriti, in cæteris Indul-
 gentiam ejus et Benignitatem amplectimur;
 et quoniam eó devenerat Status Provinciæ
 hujus, cujus incumbit nobis Cura, pro quâ
 et assiduè ad Dominum suspiramus, ut cum
 hætenus, et ex quo edita est Sacra illa
 Synodus, potiri illa non potuerit suo Me-
 tropolitano, qui ejus promulgationem vellet
 et valeret procurare; nobisque reservata
 sit illa Necessitas, cum aliis, quas patimur,
 Miseriis: Profitemur nobis non deesse Vo-
 luntatem, si Facultas non deesset, evul-
 gandi, acceptandi et exequendi ejusdem
 per omnia Reformationem & Disciplinam.
 Exonerantia itaque Decreta, quæ nimirum
 ad abolendam Multitudinem Prohibitionum
 (qualia sunt, quæ Impedimenta Matrimo-
 nii restringunt, et alia quæcunque ejus Ge-
 neris a Sacro Concilio sapienter edita sunt)
 omnia recipimus et acceptamus; aliaque,
 quibus pares esse possumus, non gravate
 admittimus: Sed qui certam in his Regu-
 lam dare non valemus, et quia in Corpore
 Concilii multa scimus esse comprehendi,
 quæ a nobis in hoc Rerum Statu nequeunt
 observari, quinimò in uno, eodemque De-
 creto

creto cum quædam nobis ardua, alia facilia, nonnulla implexa satis, et impossibilia, juxta Conditionem Locorum, Personarum et Temporum contineantur; nihil certiùs aut definitius nunc tradere posse videmur, quam ut commendemus omnibus Suffraganeis Episcopis, qui pro tempore futuri sunt, ut ipsum Concilium, omnesque ejus partes obedienter recipiant: Oramus autem et ordinamus, ut ipsi juxta ejus Tenorem in Omnibus procedant, quantum Res et Tempora pertulerint. Nos interim ipsi operam navabimus, et a nostris Officialibus et Vicariis, Sive generalibus sive foraneis per nos deputatis idem navari volumus, ut in ejus Observantiam sedulò incumbant.

2. *DE VICARIIS GENERALIBUS
ET FORANEIS.*

PRÆTER Vicarios generales, quibus totius Diæcesis Cura incumbit, deputentur ex dignioribus Sacerdotibus pro singulis Decanatibus uniuscujusque Diæcesis singuli Decani, sive Vicarii foranei, qui præter specialem Curam Parochialem ipsis incumbentem, Sacerdotibus in eisdem Decanatibus Animarum Curam gerentibus immediate

immediatè præesse debeant: Episcoporum verò erit, hujusmodi Vicarios ad Præsentationem seu Nominationem suorum Vicariorum generalium (nisi ipsis aliter expedire visum fuerit) constituere: Vel (ipsis Episcopis deficientibus) solius Metropolitanì, aut cujuscumque alterius, ad quem id de Jure spectare poterit.

DE PAROCHIS.

3.

INstituuntur a Vicariis generalibus in singulis Parochiis, quantum fieri poterit, Presbyteri Vitæ Integritate, et Doctrinæ Sufficiencia commendabiles, quos frequenter circa Omnia, quæ sui sunt Muneris, et maxime de Sacramentorum Materia et Forma et eadem administrandi ritibus examinabunt. Quod si pro singulis Parochiis singuli Parochi, aut Sacerdotes inveniri non poterunt, uni tamen Sacerdoti non committatur plurium Ecclesiarum Cura, quam quibus Ordinario constiterit, illum commode inservire posse. Si autem ultra Sacerdotum numerum aliquot Parochiæ Pastoribus destitutæ supersint; Ordinarius erit, pro illis aliunde Pastores accersere, aut aliquo alio congruenti Modo Parochianorum Saluti prospicere: Saltem illos Pastoribus vicinarum

vicinarum Parochiarum recommendando, et committendo, donec de propriis Pastoribus illis provisum fuerit; ita tamen, ut dum hæc Charitatis Obsequia Ovibus non propriis præstant, Oves proprias debitis ex Justitia Obsequiis non defraudent. Vicarii generales Beneficia curata, aut non curata hujusmodi Sacerdotibus in Titulum nullatenus conferre præsumant: Sed eos tantum ad instar Parochorum ad Nutum amobilium, Animarum illis Curam committentes, instituunt; cui Curæ sibi impositæ omnes Sacerdotes diligenter invigilent. Nullusque seu alius Sacerdos, etiam ab Ordinario approbatus, Sacramenta aut alia Munia sacramentalia Parochis propria, intra alienam Parochiam, non accedente Parochi proprii Licentia, ministrabit, aut exercebit, qui vero contrarium fecerit, quidquid Emolumenti ex hujusmodi Administratione percepisse dignoscitur, proprio Loci Parocho reddere, et præterea tantundem Vicario generali, aut foraneo in pios Usus convertendum solvere cogatur.

Habeant singuli Parochi penes se Catechismum, seu Explicationem Doctrinæ Christianæ, cujus unum vel alterum punctum singulis Dominicis, et festivis Diebus, immediate, ante vel post Sacrum, vel in
 Fine

Fine Concionis, (si quæ ad Populum habenda sit) præmissa Festorum ac Jejuniorum Denunciatione (si infra Hebdomedam occurrerint) suis Parochianis, semota quacunq̃ Excusatione, explicare teneantur. Ut autem id majori cum fructu fiat, procurabunt Sacerdotes, ut Parvuli suæ Parochiæ, qui ad hoc magis apti fuerint, per Interrogationes et Responsiones, in salubri Christi Doctrina exerceantur; et quoties de loco in locum intra suam Parochiam pertransierint, aut in Domibus suorum Parochianorum pernoctaverint, doceant aliquam personam ex Incolis illius Loci aut Domûs, coram Cæteris, Symbolum, Apostolicum, Orationem Dominicam, aut aliquid aliud ad Doctrinam Christianam pertinens, prout Opportunitas vel Tempus permiserit. Insuper singuli Sacerdotes penes se habebunt, Summam aliquam Casuum Conscientiæ approbatam, quam præ aliis habendam, illis elegerit Ordinarius, in qua singulis Diebus, unum ad minus, vel alterum Casum perlegant: Ut hac frequenti Lectione adjuti Conscientias Populi sibi commissi (pro quibus in Die Judicii Rationem Domino sunt reddituri) melius dirigere valeant: Cura etenim præcipua eorum esse debet, Gregem suum in Christiana Doctrina (sine cujus saltem aliquali Notitia
non

non datur æterna Salus) erudire; eosque ad frequentem suorum peccatorum Confessionem hortari, atque ad illam recte peragendam instruere: Quare sciant Parochi, quantum ad hæc omnia ad Salutem necessaria, se non tam sapientibus, et altiora desiderantibus, quam insipientibus (ut ait Apostolus) debitores esse; atque ideo Rudimenta Fidei, Verbumque Pœnitentiæ, ita simpliciter et sub Brevitate proponant, ut fiant clarè cognita nescientibus, et tamen scientibus (ut admonet St. Gregorius) non sint onerosa. Non permittantur Sacerdotes de Loco in Locum vagari; sed unusquisque Gregi suo in assidua Sollicitudine præsit: a quo, pæsertim Diebus Dominicis, & festivis nunquam absit, nisi fortè ad breve Tempus; et subrogato in Locum suum alio idoneo Sacerdote ab Ordinario approbato. Præterea nulli Sacerdotes sive Animarum Curam gerant, sive non, nisi urgente Necessitate, aut alia rationabili Causa Superiori cognita, et ab eo obtentâ Licentiâ, ad Nundinas, aut Convivia nuptialia accedant: Similiter ad funeralia aut anniversaria Mortuorum Obsequia eos accedere nolumus, nisi specialiter invitentur, aut intimi sint Amici; et tunc etiam a Superiore Licentiam obtinuerint.

Omnes

Omnes Sacerdotes, et maxime qui in Civitatibus resident, habebunt Tunicam talarem, et Biretum sive pileum sacerdotalem, quibus (quantum commode fieri poterit) dum Sacris dant operam, aut Domi coram notis commorantur, uti debeant, ut hac decorâ, et gravi habitûs Compositione, tum eorum a Laicis Distinctio, tum interior Mentis Compositio ostendatur, quibus non dubitent reliquum Populum in sui Venerationem (prout æquum est) allicendum. Qui verò Animarum Curam habent, præter supradictum habitum, semper in promptu habeant Superpelliceum, Stolum, Chrysmale, seu Pixidem Olei, ac Manuale Sacramentorum: Ut quâcunque oblatâ Sacramentorum administrandorum Occasione, hæc pro illis decenter administrandis competentia ad Manus habeant. Vicarii generales et foranei procurent, (si fieri potuerit) ut singulis Decanatibus et Oppidis, sin minus, saltem in singulis Diæcesibus et Urbibus, sit et constituatur unus prædicator ab Ordinario approbatus, qui, quoties Tempora permiserint, et commodè poterit, Verbum Dei populo prædicet: et ipsi Ordinarii cum Superioribus Regularium seriô agant, ut ad hæc Munus obendum Religiosos idoneos illis mittant, et tam Ordinarii, quam Parochi admoneant

B

populum

populum, quod his, aliisque approbatis Prædicatoribus, sibi ordinarie servientibus, congruam Vitæ Sustainementem præbere debeant.

4. DE SACRAMENTO BAPTISMI.

HABEANT singuli Parochi in Locis, in quibus plerumque resident, Fontem baptismalem bene coopertum, et obferatum; nec alibi, aut in alio Vase, nisi cogente Necessitate, baptizent. Quod si ex Necessitate in Vase profano baptizare oporteat, ne admisceatur Oleum aquæ baptismali, ne admixto illi Oleo, in Loco indecenti effundere necesse sit. Cum verò omnes Parochi teneantur, tum pro Fontis Benedictione, tum pro Puerorum et Infirmorum Unctione, Oleum eodem Anno consecratum habere, ut Ordinariis constare posset, an, et qualiter huic Obligationi Satisfaciant: Statuitur, ut Ordinarii ipsi Tempus illis præscribant, quam primum commodè fieri poterit post Feriam quintam in Cœnâ Domini; intra quod Tempus, ad se ipsos tantum, et non ad alios ullos pro Oleo habendo recurrere debeant: Nunquam verò Oleum non consecratum
confe-

consecrato admisceatur, nisi tam parva supersit Olei consecrati Quantitas, ut credatur omnibus, quibus eo Anno administrari debet, non sufficere: Quo Casu ultra tertiam partem non consecrati pro una Vice consecrato non admisceatur. Quod si Parochi negligentes aut segnes fuerint, in sibi procurando Oleo intra Tempus sibi ab Ordinariis præscriptum, eorum Arbitrio puniantur.

Propter varias, easque justas Causas, nos meritò moyentes, præcipuè autem propter evitanda pericula Suffocationis, et diversarum Infirmitatum, quæ Infantibus ex Occasione immersionis in Baptismo a Viris expertis credantur accidere solere, Multarum aliarum Christiani Orbis Provinciarum in hoc Consuetudinem imitantes, statuimus, ut a Calendis Octobris hujus Anni 1624, nulli ampliùs Sacerdotes utantur, in Baptismo Infantis, Immerfione; Sed uniformiter omnes Sacerdotes baptizantes, Patrino Infantem supra Fontem tenente, infundant de aqua Fontis super Caput Infantis, Simul dicentes: *N. Ego te baptizo &c.* Ne parvuli, absente Sacerdote in extremis constituti sine Lavacri Regeneratione, ex hac Vitâ migrent, doceant frequenter Sacerdotes suos Parochianos, Baptismum sive a Masculis, sive a Feminis, adhibitis debitâ Materiâ et Formâ, cum Intentione faciendi,

endi, quod facit Ecclesia in tali Articulo constitutis, ministrari posse et debere. Doceant præterea, Materiam Baptismi esse aquam elementarem, seu naturalem, et nullum alium Liquorem: Formam verò esse; Ego te baptizo in Nomine Patris &c. Simulque cum Infantis ablutione distinctè et clarè proferri debere: Quod ut melius fiat, doceat Sacerdotes Laicos, et maxime Fæminas, quæ in tali Necessitate adesse communiter solent, Formam Baptismi proferre Linguâ maternâ, Hibernicâ vel Anglicâ, his Verbis. *I do Baptize thee in the Name of the Father, &c. Amen.* & caveatur ab illis Verbis, *I do Christen thee*: quia quamvis in antiquo Sarisburiensi Manuali reperiatur; non tamen satis consultum aut tutum illis uti putamus. Si parvuli, in tali Necessitate baptizati, supervixerint, Sacerdotes non prætermittant Exorcismis, aliisque Ecclesiæ consuetis Ritibus et Cæremoniis, prout in Manuali habentur, (exceptis tamen Ablutione, et Verbis Formæ Baptismi) erga hujusmodi Infantulos uti: et idem (si requisiti fuerint) poterunt facere erga eos, qui ab hæreticis baptizati fuerint; ita tamen ut (ad tollendum Errorem Vulgi, eos rebaptizari existimantis) protestentur, se illos non rebaptizare. Dum Fætus est in utero inclusus, non potest baptizari; si vero

si veró Caput emittat, et timeatur ei periculum Mortis, baptizetur, etiam non cognito Sexu; et postea natus non rebaptizetur, etiam sub Conditione; Secús tamen si pedem aut Manum emiserit extrá Uterum Matris; quia tunc Membrum illud Baptizetur: et postea natus puer, (si vixerit) baptizetur sub Conditione, ut in Manuali: Nunquam autem Sacerdotes baptizantes proferant Formam Baptismi sub Conditione, nisi quando est Causa probabiliter dubitandi, an Infans fuerit baptizatus, nec ne: et Vestis baptismalis, sive pannus chrismalis ad nullum Usus profanum, etiam pauperum, aut alium pium Usus converti debet. Sed si circa Altare Usui esse potuerit, illi applicetur; sin minus, comburatur. Non admittant Sacerdotes ad tenendum seu lavandum Infantem in Baptismo plures Patrinos, quám Unum vel Unam; aut ad summum, Unum et Unam; inter quos & baptizatum ipsum, baptizatique Patrem et Matrem, nec non baptizantem et baptizatum, baptizatique Patrem et Matrem tantum, Cognationem Spiritualem contrahi declarent. Peracto veró Baptismo, procuret parochus, ut statim baptizati, ejusque parentum et Patrinorum Nomina, Dies Mensis, et Incarnationis Dominicæ Annus, in Libello, quem

pro horum Memoria in promptu, eum habere convenit, describantur, et nullo Modo exigant Sacerdotes pro Administratione hujus, aut aliorum Sacramentorum, aliquid ultra id, quod diuturna Consuetudo obtinuit: Ordinarii autem, pro Diversitate Locorum, sibi subjectis Parochis declarabunt, quid in singulis Locis dari consuetum sit; a pauperibus autem, qui verè pauperes sunt, nihil omnino exigatur: qui verò contra fecerit, in quadruplum per ipsum exactorum in pios Usus convertendum per Ordinarium mulctetur; quod si solvere noluerit, donec satisfecerit, suspendatur. Ut conformitas per omnia cum Ecclesiâ Romanâ, et Uniformitas in Sacramentorum administrandorum Ritibus ac Cæremoniis, nec non brevitās et Claritas hoc præcipuè tempore requisita, serventur; Statuimus, ut alia omnia, tam circa hujus, quàm circa cæterorum Sacramentorum Administrationem juxta præscriptum Manualis Romani a nobis in hac Congregatione recepti, observentur. Cum autem difficile sit, Manuale hoc Romanum ab omnibus haberi, nisi ad illud habendum aliquod Tempus illis concedatur, Volumus, ut ab Initio Octobris Anni sequentis 1625, Omnes per universam nostram Provinciam prædicto Manuali Romano uti tneantur;

teneantur; nec ampliùs Sarisburiensi, aut ullo alio Manuali, eis uti liceat.

*DE MISSÆ SACRIFICIO ET
EUCHARISTIÆ SACRAMENTO.*

TAMETSI in omnium Sacramentorum Administratione maxima Diligentia, Circumspectio et Reverentia a Secerdotibus habenda sit, ne opus Dei negligenter facientes, Maledictionem in Sacris Litteris comminatum incurrant: hoc tamen præcipuè locum habet circa Ministerium hujus tam tremendi Mysterii, in quo non solum gratia, sicut in aliis Sacramentis confertur, sed etiam Ipse Gratiae Author verè, realiter et substantialiter continetur, et quotidie per Manus Sacerdotum in Expiationem et Propitiationem, pro Vivis et Defunctis, offertur. Quapropter ad illud pertractandum cum omni Cordis Munditia, atque exteriori Devotionis ac Pietatis Specie accedendum erit, Caveant ergo Sacerdotes, ne in Altaris Ministerio, laceris, sordidis, aut scissis Ornamentis aut Mappis utantur, sed mundis, et quantum fieri poterit, pulchris: Maxime

imé quantum ad Corporalia, Pallas, Purificatoria, Calices, Patenas ac Vela; quæ sicut propiùs ipsi Sacramento Corporis et Sanguinis Domini adjacent, et ex ipsis aliqua illud attingunt, ita præ cæteris omnibus Altaris Ornamentis mundiora et pulchriora ea esse convenit. Et quod ad Calices attinet, nulli deinceps consecrentur, nisi quorum saltem Cuppæ et patenæ ex Argento fuerint: et, (si fieri poterit) intus sint deauratæ. Qui verò hactenus ex Stanno consecrati sunt, eousque tantum tolerantur, quousque Vicariis generalibus, aut foraneis videbuntur pro Ministerio hoc indecentes, et tunc confringantur: et superiores de his diligentè invigilent, certi quod de iis sint Rationem reddituri.

Nullus Sacerdos, cujuscunque facultatis aut Licentiæ hactenus sibi concessæ prætextu, aut etiam alicujus Necessitatis Intuitu, bis in Die celebrare præsumat, nisi priùs in Scriptis obtentâ Episcopi, vel (ipso absente) Vicarii generalis Licentiâ. Quam nullo modo concedant, nisi ipsis constiterit urgentem esse Necessitatem, qualem ad hoc Jura requirunt: eaque Licentia cessare censeatur, hujusmodi Necessitate cessante: et cum bis eodem Die celebrare oportet, nec habetur Commoditas Lotionem prioris Missæ servandi, lam-
batur:

batur diligentissimè Calix, eoquè ipso et non alio Calice, pro secundo Sacro Sacerdos utatur; et non prius quam peractâ in secunda Missa Communionem et Ablutionem, eum abstergat. Cumque intellexerimus aliquos ignaros Sacerdotes Feriâ sextâ Parasceves, perinde ac aliis Diebus, celebrare et consecrare præsumere; Volumus, ut si quos Ordinarii Locorum in hoc deliquisse compererint, in eos severè animadvertant.

Et quamvis horum temporum Calamitas cogat Sacerdotes in Locis profanis Missas celebrare, volumus tamen, ut habeant Locorum Delectum; ita ut quamvis ad Loca magis obscura, minusque decentia ad celebrandum invitarentur, semper tamen in Loco magis honesto eligant celebrare: et ne sordidum aliquid in Altaris Mensam, aut Corporalia decedat. Curent desuper Altare Linteam, vel Tapetum, vel aliquid aliud appendi, quò sordes, ne decedant, impediuntur: Si autem aliquando contigerit, eos, propter Multitudinem Populi, vel aliam Causam, sub Dio celebrare oportere, curent, ut Mensa Altaris, desuper, retro, et ad utrumque Latus a Ventis, Pluvia, et a cæteris Aeirs agitationibus bene munita atque firmata sit: neque sine duobus, vel ad minimum, uno Cereo a Principio

Principio Missæ usque ad finem indefinenter accenso, ullus Sacerdos celebrare præsumat.

Ad tollendos Abusûs, quos circa pacis Osculum, et Symbolum committi audivimus, Volumus, ut de cætero in Missis privatis pax non detur. Omnes Sacerdotes diligenter perlegant Rubricas Missalis recogniti, et eis solummodo utantur. Neque ullas Orationes, preces, aliasve Cœremonias a Principio Missæ usque ad finem addant, quàm quæ in Missali ipso juxta Rubricarum præscriptum habentur: et Superiores de his diligenter inquirent. Et cum importunæ et illiberales Eleemosinarum Exactiones Avaritiam et sordidum Quæstum sapiant, Statuimus, ut nullus Sacerdos, pro se, aut pro alio, inter celebrandum, vel intra Missam, ullas Eleemosynas postulet: Si autem Ordinarii Locorum aliquibus suas Litteras commendatitias ad Eleemosynas, propter pias Causas, colligendas concesserint, tunc Parochus, peracto Sacro, eorum Necessitatem Populo commendet, sinè ulteriori Coactione: Constat etenim, ab hujusmodi sordido Quæstu et Avaritia non multum distare, ad Eleemosynas colligendas sacras Reliquias, Sanctorum vetera Monumenta, aut eorum Imagines frequenter per diversa
Loca

Loca circumferri; hocque cedere tum in ipsarum Reliquiarum Irreverentiam, et Vilipendium, tum in totius Cleri non solum apud Hæreticos, sed etiam apud ipsos Catholicos, (ut Experientia docet) Vituperium et Ignominiam. Statuimus item, ut in posterum nullæ hujusmodi Reliquiæ, Imagines, aut Sanctorum Monumenta, cujuscumque Generis sint, ad tales Quæstus faciendos extra Loca sua circumferantur: Nisi Ordinariis Locorum ob publicam, eamque piam Causam, ipsisque notam, visum fuerit Licentiam concedere: quam non nisi raro et ad Tempus determinatum atque in scriptis concedant, non obstante quâcunque etiam immemorabili in contrarium Consuetudine. Abusum etiam illum de cæterò aboleri volumus, quo in aliquibus partibus Laici hujusmodi Sanctorum vetera Monumenta per diversa Loca circumferentes, per eorum in aquam immisiones, et aliquas precatiunculas, Exorcismos quosdam facere solebant, et deinde populum et pecora eâdem Aquâ aspergunt; hæc enim (ut patet) Superstitionem potius quam Pietatem sapiunt. Corrigan et reforment Ordinarii Abusus et Superstitiones nonnullas, quæ in Congressibus ad Fontes et Arbores ab ignara Plebe committi solent: si tamen illis constiterit,

constiterit, Virtutem aliquam sanandi inesse Fontium aquis, five a Natura illis insit, five ex Invocatione et Patrocinio alicujus Sancti, Congressum ad Aquas non prohibeant, sed tamen superstitiones actiones circa illas, aliosque Abusús corrigant. Præterea Corruptelam quorundam Simplicium Sacerdotum pro Rebus deperditis, aut Furto ablatis, aut etiam ob varias alias Causas, sæpe apud Altare coram frequenti Populo Maledictiones imprecantium, imò Excommunicationes, aliasque Censuras (ad quas ferendas nullam habent Potestatem) fulminare non dubitantium, de cætero omnino prohibemus. Parochi non permittant Sacerdotes ullos in suis Parochiis Missas celebrare, aut ulla alia Munia Sacerdotalia exercere, nisi ab Ordinariis approbati fuerint. Ordinarii verò nulli vago et ignoto Sacerdoti, multoque minus publicè de aliquo enormi Crimine infamato, Approbationem concedant, donec eis de illius ad sacros Ordines legitima Promotione, Doctrinæ Sufficientiâ, ac Morum honestate constiterit. Habeant etiam singuli Sacerdotes, Animarum Curam gerentes, Clericum, seu Scholarem, qui eis in Missa celebranda, et aliis Sacramentis administrandis inservire possit : et ut omne Dedecus, omnisque Irreverentia ab Altarii Dei

Dei quàm longissimè arceantur, caveant Sacerdotes, ne ad hujusmodi sancta Ministeria assumant aliquos ex sacrilego Thronatos; aut quos noverint aliquà Infamià personali publicè esse notatos: Nam si a Ministerio Sacrificiorum veteris Legis manceres arcebantur; quantò magis a quocunque Ministerio hujus Sacrosancti Sacrificii omnium Sacrificiorum præcipui, Spurius hujusmodi et infames arceri convenit.

DE COMMUNIONE.

6.

HABEANT sacerdotes singuli Animarum Curam gerentes, instar pigidis vel Capsulæ, Vasculum parvum ex Argento, ab habente potestatem benedictum, pro conservando, et ad Infirmos decenter ac reverenter deferendo Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento; nulloque modo præsumant, illud in Vase ligneo, aut etiam in Corporali plicato servare, aut Laico deferendum tradere: nisi Casu, quo Captivi in Carcere constituti, imminente probabili periculo mortis (non habita Copiâ Confessarii) cuperent, (præsuppositâ sâtem per
C sumptâ

sumptâ Contritione) hoc Sanctissimo Viatico refici; Tunc enim posset permitti, ut Laicus Eucharistiam privatim in Capfula ad eos deferret: Ipsi verò Captivi, si Sacerdotes sint, sibi ministrent: Si verò Laici, aut inferioris Ordinis Clerici, non tangant manibus Sacramentum, sed reverenter Linguâ ex pixide sumant; Et cum ob Temporum Injuriam, non possit Eucharistia in Loco facto, et cum Lumine (prout deceret) servari; non conservetur diutiùs, quàm probabiliter credatur pro Viatico Morituri ministrando citiùs fore necessarium, quàm commodè denuò consecrari, aut celebrari poterit.

*PAULUS PAPA QUINTUS AD
FUTURAM REI MEMORIAM.*

EXPONI nobis nuper fecerunt dilecti Filii Incolæ Regni Hiberniæ, quòd cum ipsi in tanta Hæresum Lue, divino Beneficio Catholici fermè Omnes sint, et Imperium etiâ Hæreticorum patiantur; qui adeo acerbè Religiosos, et Sacerdotes vexant, ut palam se ostendere non audeant, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum propterea ob Paucitatem Ministrorum

Ecclesi-

Ecclesiasticorum, omnibus Christi fidelibus circa Festum Paschatis, ut est Jure statutum, nequaquam possit ministrari; quare eorundem Incolarum Nomine, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eis in Præmissis opportunè providere de Benignitate Apostolicâ dignaremur: Nos igitur justis et honestis eorum Votis annuere, quantum in Domino possimus, cupientes: hujusmodi Supplicationibus inclinati, tam Sacerdotibus ministrandi, quàm Omnibus aliis utriusque Sexûs Christi Fidelibus dicti Regni, Sacramentum prædictum a Feria quarta Cinerum, usque ad Festum Ascensionis Domini (dummodo tamen Necessitate fiat, ut circa dictum Paschatis Tempus suscipi non possit) suscipiendi Licentiam concedimus et impertimur; ac per hujusmodi Ministrationem, Sacerdotes ac per Suspensionem, alii utriusque Sexûs Fideles, Constitutioni Innocentii Papæ tertii, Prædecessoris nostri, quæ incipit, (Omnis Utriusque Sexus) satisfacere, et satisfecisse omnino censeantur; non obstante prædictâ, ac quibusvis aliis Constitutionibus et Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibus cunque. Datum Romæ apud S. Petrum, Sub Amulo Piscatoris Die Vigesimo octavo Martii 1607, Pontificatûs nostri Anno secundo. *Scipio Cobellutus.*

DOCEANT tamen Sacerdotes suos parochianos praxim et præceptum Universalis Ecclesiæ esse, quod Fideles teneantur a Dominica Palmarum, usque ad Dominicam in Albis inclusive Sacramentum Eucharistiæ sumere; quando autem et ubi necessarium fuerit, ob paucitatem Sacerdotum, vel ob aliam similem Causam, hujus gratiosi ab Apostolica sede concessi Indulti Beneficio gaudere poterunt, et juxta illud suas Conscientias quietas reddere studeant. Conentur etiam Sacerdotes omnibus Modis persuadere Christi Fidelibus, ut frequenter, et meliori, quâ poterunt, Dispositione, et Devotione, vivificum et saluiferum Corporis Domini Convivium suscipiant, etiam extra Tempus, quo ad id ex præcepto obligantur: Ut in principalioribus Festivitatibus Anni, et aliâs, prout Commoditas sese obtulerit, et Devotio suggesserit: Irreverentiamque quorundam, qui ante Sacramentum, vel Communionem, tabacum sumere non dubitant (prout intelleximus) reprehendant et corrigant.

corrigant Sacerdotes. Cumque Experientia constat, aliquos plus satis verecundos, nonnunquam a Communione abstinere, eo quod aliquid non habeant, quod ad Altare, dum communicant, offerre possint; Volumus, ut Sacerdotes scēpissime populo significant, non esse suæ Intentionis ab eis hujusmodi oblationes exigere, aut expectare; sed tantum Salutem Animarum, et Augmentum Gratiae et Charitatis, quæ per hujus sacrae Mensæ Participationem datur, se sitire, et ardentem desiderare: Quare, siue quid habeant, siue non, invitent eos ad Mensam Domini, Monentes Eos in Verbis Isaiaë, Cap. 55. *Omnes sitientes venite ad Aquas, et qui non habetis Argentum, properate, emite, et comedite; Venite, emite absque Argento, et absque ulla Commutatione, Vinum et Lac.*

Caveant ulterius Sacerdotes, ne, ob suam Negligentiam, e suis parochianis ullus ex hac Vita sine Viatico migret. Denique procurent, ut parvuli suæ parochiæ circiter saltem Ætatis duodecimum Annum (prius bene instructi quid sint sumpturi) Sacrosanctam Eucharistiam, sicut cæteri Christiani, sumere assuescant; et ne aliqui ignari videntes porrigi in Calice Ablutionem post Communionem communicantibus, Errore ducti existimare possent Eucharistiam sub utraque specie communicabatur

ministrari; Et ut Uniformitas, ad occurrendum huic Errori, ab Ommibus observetur, Volumus, ut de cæterò, nulla hujusmodi Ablutio communicantibus, etiamsi Sacerdotes fuerint, in Calice ipso, aut per Manus celebrantis porrigatur: Sed in alio tantùm Vase, et per Manus Ministri: Nec ipsi Communicantes Quæstionem faciant, sive Vinum, sive Aqua illis in tali Lotione porrigatur; Cum ad deglutiendas tantùm, si quæ in Ore remanerent, Sacramenti Reliquias talis Ablutio, et non ad ullum alium Usam aut Finem, sit instituta.

DE SACRAMENTO PÆNITENTIÆ.

CUM Sacramentum Pœnitentiæ non solùm infructuosè, sed etiam invalidè et sacrilegè ab eis administretur, qui ad illud ministrandum Jurisdictionem non habent; Hujusmodi autem Jurisdictio, vel ad minus, ejus Usus ab Ordinariorum Approbatione, Admissione et Licentia pendeat. Quare sicubi adhuc vigeat periculosa illa et intolerabilis aliquorum ignarorum Sacerdotum Corruptela, qui statim ab Ordinatione sua nullâ ulteriori requisitâ potestate, quoslibet ad se accedentes in differenter absolvere præsumebant,

bant, de cœterò, eam nullatenus tolerari, et delinquentes gravissimè ab Ordinariis puniri Volumus: Ad hoc etenim Munus obeundum de cœterò non approbentur, nisi priùs examinati, aut quorum cognoscatur esse saltem mediocris Sufficientia, qualem necesariò debent habere hujus Fori Judices, ad discernendum inter Leporam et Leporam: Et quàmvis pro præsenti rerum Statu, et ut Quietì Conscientiarum indulgeatur, nollemus, ullos Casùs Intuitu Consuetudinis Superioribus reservari, præter eos tantùm, qui Jure communi sunt reservati, et peccatum eorum, qui in Divinis cum Hæreticis communicant, Volumus tamen, ut omnes ad Confessiones audiendas approbandi, hujusmodi Jure communi reservatos Casùs apprimè sciant; et nequaquam ab illis, aut a Communicatione cum Hæreticis in divinis, nisi ulteriori Privilegio gaudeant, absolvere præsumant. Ipsi etiam parochi, aut alii Sacerdotes ad hoc Sacramentum ministrandum approbati, alienos parochianos sine proprii pastoris Licentia expressa, vel ad minus, tacitâ, quæ sit Ratihabitio de præsenti, absolvere non præsumant. Et quia (ut cum Fructu ad hoc Sacramentum pœnitentes accedant, plures in illis pœnitentiæ Dispositiones requiruntur, Volumus, ut Sacerdotes

tes non admittant ad Confessionem, nisi quos noverint scire, et explicitè credere Fidei Articulos, maximè autem ejus præcipua Myſteria: Qualia ſunt, Deum eſſe trinum in perſonis, et Unum in Subſtantia et Deitate. Filium, ſecundam in Trinitate perſonam, Deum eſſe et Hominem; ac ideo in Carnem veniſſe, ut Genus humanum, tum ab originali, tum ab ejus actualibus peccatis liberaret; pro cujuſque Salute paſſus, crucifixus, mortuus et ſepultus eſt: Omnium in hac Vita Geſtorum exactam Rationem in diſtriſto Dei Judiciſ eſſe reddendam, ac pœnam aut Gloriam æternam, pro Meritis aut Demeritis, poſt hanc Vitam, omnibus eſſe paratam. Hæc enim Fidei Myſteria præ aliis explicitè credi maximè convenit. Ulteriùs ſciant Confefſarii, an pœnitentes valeant recitare Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam, nec non Symbolum Apoſtolorum, verbatim, ac præcepta Decalogi Lingua vernacula, eoſque de his ante Confefſionem inchoatam examinari expedit: In ipſa verò Confefſione, faciant eoſ tantum exprimere ſpeciem et Numerum peccatorum, et Circumſtantias intra eandem Speciem notabiliter Peccata aggravantes, et aliorum peccata nullatenus prodant. Inſtruant etiam illos de ſummo
Cordis

Cordis ob Deum offensum Doloꝛe, ac firmo amplius (saltem mortaliter) non peccandi proposito habendis: Et ubi de Fama, aut externis Bonis aliquem Restitutioni obnoxium invenerint, Eum (nisi factâ vel seriô promissâ huiusmodi Restitutione) non absolvant: Pœnitentias verô tales injungant, quæ simul medicinales sint, et satisfactoriæ; atque ita per Discretionem moderatæ et temperatæ, ut nunquam pro peccatis occultis, aut in Confessione tantum cognitis, publicas Pœnitentias, aut aliquid aliud ex quibus peccatum detegi possit, imponant: Nec pauperibus graves Eleemosynas, aut Missas celebrandas curare; aut Mulieribus, præsertim Juvenculis, aut conjugatis, sine alterius Conjugis Consensu; aut sine Dominorum, vel Dominarum Consensu, Servis, aut Ancillis, longinquas peregrinationes (sub quarum prætextu aliquos Abusûs committi circa Mulieres audivimus) injungant. Si verô aliquando propter publica peccata publicæ pœnitentiæ injungendæ erant, Ordinarii Locorum et Alii, qui Judices Fori externi sunt, id extra Confessionem agant, quod secundum Deum illis expedire videbitur: Hoc autem iniquo Tempore, Rigorem mitigare potius quam severius agere convenit: Et quamvis hæ Instructiones adeo perviæ sint, ut omnibus
fatis

fatis per se notæ esse videantur; tamen quia, suppositâ populi Ruditate, et aliquorum Sacerdotum Ignorantiâ, nunquam, aut vix, unquàm, satis inculcare eas poterimus: Volumus, ut ordinarii Locorum circa eas Sacerdotes sibi subjectos frequenter examinent: et si quos ad hæc præstanda insufficientes invenerint, quamvis hactenus Confessiones audire permissi fuerint, in posterum ab hujus Sacramenti eos suspendant Administratione: Quamvis Indulgentiarum Concessio Christi Fideles ad pietatem et Devotionem vehementer alliciat, et inveteratos peccatores ad Pœnitentiam et Confessionem nonnunquam suaviter inducat; Constat tamen nimis frequentem et minùs circumspectam earum publicationem inter populos rudes, et quid per hujusmodi Indulgentias concedatur, Quæve Dispositione eas lucrari oporteat, ignorantes, maximè ad ipsarum Contemptum, et peccata liberiùs committenda, Occasionem præbere: Dum aliqui sibi ipsis persuadent, quòd licet alioquin gravissimis peccatis irretiti, imò Restitutioni obnoxii sint, ab omnibus tamen, Indulgentiarum hujusmodi Virtute, (secluso quocunque alio) liberi evadant. Et (quod pejus est) nonnunquam Simples Sacerdotes ipsas Indulgentias publicantes, ad hanc falsam per-

persuasionem illis Ansam præbent; Affirmantes, per illas, et a Culpa, et a poena, accedentes fore liberos, nullâ ulteriori adhibitâ hujus Rei Explicatione, aut Declaratione. Et ulteriùs, Ipsi ignari Sacerdotes hujusmodi Indulgentiarum Intuitu, indifferenter ab Omnibus peccatis, quantumvis enormibus et reservatis, nec non a Censuris quibuscunque, absolvere præsumunt, idque aliquando extra suas parochias, et Diæceses, nullâ habitâ ab Ordinario Loci Approbatione, aut Licentiâ. Quibus Malis et aliis quàm plurimis Incommodis, indiès ex hujusmodi Indulgentiarum Publicationibus consequi solitis, occurrere volentes; Statuimus, ut si quæ de cæteró Indulgentiæ alicui Loco concedantur, nullo Modo publicentur, nisi priùs intimato et ostenso Concessionis Instrumento Loci Ordinario, Ejusque super ea re habito Assensu et Consilio. Indulgentiæ autem, quæ non Locis, sed personis quibusdam bene meritis aliis communicandæ, a Sede Apostolica conceduntur; privatim singularibus personis ab habente Facultatem, injuncto aliquo opere pio, concedi poterunt: Coram frequenti tamen populo non publicentur, nec promulgentur, (cum vix sine Abusu hoc Modo concedi posse credantur) Nisi forté raró, et intimatâ Ordinario Facultate, ac
ejus

eius Consilio et Assensu, Modo aliquo adhibito, quo prædictis Abusibus occurri possit. Insuper procurent parochi, ut parvuli suæ parochiæ, cum ad Rationis Usus pervenerint, sua peccata confiteri discant, et assuescant : Et licet citius alii, Alii tardius ad id apti censi debeant, Verisimile tamen est, Omnes, (ut plurimum,) a septimo vel octavo Anno, Doli esse capaces : proinde ad hoc Sacramentum, quod secunda post Naufragium Tabula dicitur, debere eos pro Remedio recurrere.

8.

DE ORDINIBUS.

NON dentur per Vicarios generales Litteræ commendatitiæ, aut dimissoriæ (dato, quod alâs de Jure dare possent) nisi illis, qui fuerint naturales, Vitâ ac Moribus commendabiles; Quique velint et valeant, in suis Diæcesibus in Munere, ad quod assumuntur, inservire; Et quibus in eadem Diæcesi, de patrimoniis, aut Stipendio, ad honestè vivendum Sufficienti, sciverint jam esse provisum, aut saltem post Ordinum Susceptionem certò fore providendum, et hujus in Litteris suis Mentionem facere teneantur.

DE

DE SACRAMENTO MATRIMONII.

QUÆ Animarum Perditio ac Dam-
 natio, quantaque alia Incommoda ex
 indebito Matrimonium contrahendi Modo,
 debitarumque ad illud contrahendum So-
 lemnitatum Omissione, toti Republicæ in
 Dies eveniunt, vix Ullus est, qui ignoret?
 Quibus (quantum in Nobis est) occurrere
 cupientes, imprimis, clandestinos omnes,
 tum Sponsaliorum de futuro, tum Matri-
 monii de præsentì, Contractus, quos sem-
 per Ecclesia, etiam ante Concilium Tri-
 dentinum, detestata est, omnino prohibe-
 mus. Et licet ob Temporum Injuriam
 Decretum Sacri Concilii Tridentini Ma-
 trimonia clandestina irritans, nondum
 (propter majora Animarum Pericula, quæ
 inde secutura timemus) promulgare aude-
 amus; tamen eos, qui aliter, quam pre-
 sente parochò proprio, vel alio Sacerdote
 de ejus Licentia, vel Ordinarii, vel (paro-
 cho non existente) aliquo alio Sacerdote
 Communionem Sanctæ Ecclesiæ habente,
 et duobus vel tribus Testibus, Matrimo-
 nium contrahere præsumpserint; Omnes-
 que

D

que

que eos, ad hoc inducentes, nec non ipsum Sacerdotem, qui sine præfato Testium Numero, hujusmodi Contractui interfuerit, præter peccatum mortale, quod sine dubio committunt, Excommunicationem latæ Sententiæ ipso facto incurrere decernimus: Eidemque pœnæ Sacerdotes, in Gradûs prohibitos, scienter aliquos conjungere matrimonialiter præsumentes; nec non Ipsi etiam scienter contrahentes (non habitâ prius Dispensatione) subjaceant; Et insuper Spe Dispensationis consequendæ careant. Et quia Damna quàm plurima ex Contemptu et Neglectu Eorum, quæ salubriter ab Ecclesia sunt Statuta de Bannis, seu tribus Denunciationibus Contractui matrimoniali præmittendis, Ortum habent, dum aliqui ignorantes Impedimenta, quæ (Denunciationibus præmissis) vel scivissent, vel saltem inculpabiliter ignorassent, Matrimonia contrahunt, a quibus postea (innotescentibus Impedimentis) cum maximo suarum Rerum, ac Prolis susceptæ Detrimento, nec non proximorum Scandalo, resiliere cogantur: Statuimus, ut præter Pœnas alias a Jure impositas, Ordinarii Locorum graviter puniant Sacerdotes, qui in Locis, in quibus Ipsius Ordinarii Judicio sine evidenti gravis Damni Periculo Denunciationes Contractui Matrimonii præmitti poterunt, Eas præmittere neglexerint. In Locis verò, in Quibus Ordinarii

Ordinarii Judicio eas omitti convenit, Sacerdotes semper diligentem Inquisitionem de Impedimentis, quæ Matrimonio contrahendo obesse possint, præmittere teneantur; et nunquam illud solemnizare præsumant, nisi ultra suam privatam Notitiam, ex Relatione quatuor vel quinque, Testium, Fide dignorum, et qui Statum Contrahentium satis norunt, illis constiterit, nullum (quod sciatur) subesse Impedimentum: Et ne Quid cum Errore a Testibus, aut partibus, in hac re fiat, Ipsi Sacerdotes, quæ Impedimenta Matrimonium impedian et dirimant, prius illis breviter explicent; Et Sacerdotes, qui circa hæc negligentes fuerint, graviter ab Ordinariis puniri mandamus: Ipsi verò Contrahentes, qui salubria Ecclesiæ Monita, quoad hæc, temerè contempserint, si cum Impedimentis contraxisse reperiantur, Benignitatem Illius, quâ se indignos reddiderunt, in concedenda illis Dispensatione, non facilè experiantur. Præterea, Quia Lites interminabiles oriuntur, ex eo, quòd Multi contrahere volentes, ignorent quibus Verbis, aut Factis Matrimonium perficiatur; proinde parochi Contracturos doceant, Matrimonium contrahi, (omnibus aliis seclusis) firmum ac ratum esse, mutuo Consensu, et Acceptatione utriusque partis, se invicem de præsentis in Con-

judges acceptantis, Verbis, vel Signis ad
 minus expressis: Quâ Instruktionē præ-
 missâ, ne ullus Tergiversationi Locus re-
 liquatur, Parochus, antè prolationem
 Verborum Contractûs, interroget, coram
 Testibus, partes, quid tunc intendunt
 facere: Viz. An intendant Matrimonium
 de præsentī firmum, ratum ac indissolubile
 contrahere: An verò tantū se postea
 illud contracturos promittere. Quod si
 promissionem de futuro tantū voluerint
 facere, caveant Sacerdotes, ne Verbis de
 præsentī eos uti permittant, prout audi-
 vimus ab aliquibus simplicibus Sacerdoti-
 bus permissum aliàs fuisse; et postea prolatis
 Verbis Contractûs, sive de præsentī sit,
 sive de futuro, curet parochus, ut Speciem
 Contractûs, ac Contrahentium, et Testium
 Nomina; Diem quoque Mensis, et Incar-
 nationis Dominicæ Annum, in Libello,
 quem pro harum Rerum Memoria, eum
 habere convenit, conscribat. Quod si Mo-
 dum a Nobis hic præscriptum et præcep-
 tum (saltem quo ad Matrimonia de præ-
 sentī contrahenda) parochi omiserint, vel
 neglexerint, ab Ordinariis irremissibiliter
 pro prima Vice, ad Mensem a Missa cele-
 brandâ, et ab aliorum Sacramentorum Ad-
 ministratione, suspendantur; et pro se-
 cunda Vice, ad tres Menses, ac ulteriùs,
 poenâ

pœnâ arbitrariâ, semper pro Ratione Frequentiæ Delicti, aggravandâ, puniantur. Si autem durante hujusmodi Suspensione, vel Excommunicatione, aliisque Censuris a Nobis supra positis, vel infra ponendis aliquem Actum sibi prohibitum exercuerint, non dubitent, ipso Jure, Irregularitatem, in qua Solus Papa dispensare poterit, se incurfuros. Eâdem per omnia pœnâ puniantur Sacerdotes, qui aliquos matrimonialiter conjunxerint, non requisitâ parentum, Tutorum, vel Curatorum, (si quos habuerint) Licentiâ, et Consensu: Raptores autem Fœminarum, sub potestate parentum, Tutorum, aut Curatorum constitutarum, etiam si consenserint Ipsæ; Nec non aliarum quarumcunque sui Juris Fœminarum, sine proprio Ipsarum Consensu; Ac omnes hujusmodi Raptoribus, Auxilium, Consensum, aut Favorem in tali Delicto præbentes, ipso facto, excommunicatos esse decernimus, ac declaramus: Et si quæ Filiafamiliâs clam cum Aliquo contraxerit, aut ut rapiatur ab Aliquo consenserit, in Odium talis Malitiæ, inhibemus, ne Ulli Sacerdotes ullâ Viâ cogant, aut adhortentur parentes ejus, aut alios, quorum interest, ad eam dotandam, nisi Ordinario aliter expedire visum fuerit. Cumque sæpissimè contingat, ut qui, obtentâ

de Gradibus prohibitis, aliisque Matrimonii Impedimentis Dispensatione, post contractum Matrimonium, ab eo resilire volentes, illud negent: Parochus cum ipsis dispensatum fuisse dicet; vel saltem ipsi dicent, se Dispensationem acceptasse; ne contrarium forté Judici Fori externi (etiāsi Dispensatio, et Matrimonium alioquin coram Deo valuerint) sufficienter, et prout Jura requirunt, constare possit; ac proinde partibus instantibus, Divorci Sententiam sæpe contra Matrimonium coram Deo validum, proferri necessarium sit. Huic malo, ut proinde occurratur, statuimus, ut parochi nullos hujusmodi Impedimenta habentes, Matrimonio conjungant, nisi prius coram Testibus, visâ, lectâ, examinatâ, et ab Utraque parte acceptatâ Dispensatione: Ipsa veró Dispensatio (quæ gratis concedenda est) non admittatur, nisi Ordinario constiterit Dispensantem sufficientem habere Auctoritatem. Cumque Sacrum Concilium Tridentinum determinet, quod Dispensationes quâcunque Auctoritate concedendæ, si extra Romanam Curiam committendæ sint, committantur Ordinariis illorum, qui eas impetraverint; Eæque veró, quæ gratiósè concedentur, suum non sortiantur Effectum, nisi prius ab eisdem, tanquam Delegatis Apostolicis, summaris tantum

tantum et extrajudicialiter cognoscatur, expressas preces Vitio Subreptionis, vel Obreptionis, non subjacere. Statuimus, ut Parochi, cujuscunque Dispensationis Virtute, Matrimonio eos non jungant, quos noverint alioquin impeditos, nisi prius ab Ordinario cognoscatur (prout dictum est) preces Vitio Subreptionis, vel Obreptionis non subjacere: Et Sacerdotes, qui contrarium fecerint, sciant severe puniendos: Ipsi vero Ordinarii suam Approbationem (quantum ad hæc) Dispensationis Instrumento in dorso, aut alibi, inscribant.

Procurent etiam Parochi, ut horum omnium Memoria in suo Libello, his vel similibus Verbis, fiat: Videlicet. Anno Domini *A*: Die vero Mensis *B*: in Parochia *C*: *D* et *E* habentes Impedimentum *F*: sed obtentâ gratis, et utrimque acceptatâ Dispensatione a *G*: prius cognitâ Autoritate dispensantis, et approbatâ precum Veritate per *H*, hujus Diœcesis *I*, Ordinarium, Matrimonium per Verba de presenti contraxerunt, coram me *K*, Parocho; et Testibus infra scriptis, *L*, & *M*; &c.

Si quando contigerit, Parochum aliquos matrimonialiter conjungere, non habitâ tunc opportunitate impertiendi illis nuptialem Benedictionem, quæ infra Missarum Solemnia dari solet, moneat Verbis gravibus

bus Contrahentes, ne ante hujusmodi a se ipso, et non alio Sacerdote, acceptam Benedictionem, in eadem Domo cohabitent, et multo minús, matrimonium consummare præsumant. Similiter Sponsos de futuro moneat, ut a nimia Familiarite caveant, et ne se ullatenús carnaliter cognoscant, donec Matrimonium de præsentí contraxerint, et Benedictionem nuptialem (prout dictum est) obtinuerint. Parochi diligenter inquirant, quinam in suis parochiis, sub Matrimonii Specie, aut aliter, in Incestu, Adulterio, aut Concubinato notorio, aut etiam occulto, vivunt; illosque, et quoscunque alios, alicui peccato gravi, aut Vitio, præsertim notorio addictos, priús (ut decet Patres et Pastores) Charitate, et in Spiritu Lenitatis privatim corrigant: Quód si ab hujusmodi Vitiis non destiterint, se illis subtrahant, eorumque Familiaritatem devitent, illosque Ordinario denuntient; Ut eos, pro sua prudentia, vel Ingressum Ecclesiæ illis interdicens, vel aliquam aliam Censuram infligendo, corrigant, et informant.

DE

DE SACERDOTUM STIPENDIO.

QUANDOQUIDEM Ecclesiastica Beneficia, ex quorum Redditibus Sacerdotes sustentari debuissent, ab Adversariis occupentur; et (quocunque Rerum Statu) Spiritualium Ministratores digni sint, qui ex temporalibus Vitæ Neccessaria recipiant: Nec justum, aut æquum sit, quòd, *Os Bovi trituranti alligetur*: Statuimus, ut præter Emolumenta casualia Sacerdotibus obvenientia, assignetur ab Ordinario singulis Sacerdotibus, Animarum Curam gerentibus, et solvatur a Parochianis congruum, et competens Stipendium, quo (habitâ Ratione personæ, Loci, Temporis, et Oneris Sacerdotibus impositi, vel imponendi, aliarumque Circumstantiarum) honesté (Judicio Ordinarii) singuli vivere possint: Satis enim constat, præscripta a Nobis hic, et alia quàm plurima, ad suum Officium Spectantia, nisi convenienter sustententur, ab eis præstari non posse: Ordinarii verò ipsi, ut hæc efficacius sortiantur Effectum, personaliter ad singulas parochias accedant, et in Unum congregatis Parochi-

Parochianis, vel (si magis expedire visum fuerit) singulos sigillatim alloquentes, Stipendium persolvendum illis præscribant: Quod si concedere & persolvere noluerint, verè poterunt censeri magis de Mundo, quàm de Animarum suarum Salute solliciti; recteque poterit eis applicari illud Evangelii. *Auferetur a Vobis Regnum Dei, et dabitur Genti facienti Fructus ejus.* Quod tunc fiet, quando Sacerdotes ab illis in alias parochias pastoribus indigentes, et quæ ad hujusmodi Temporalia Subsidia suæ æternæ Salutis Ministris præstanda, magis obsequentes fuerint, transferentur; prout in tali Eventu (non obstante quacumque in Oppositum Renitentia), transferendos statuimus.

// DE VITA ET HONESTATE CLERICORUM.

QUAMVIS præcipua nostra Cura circa Vicarios generales, et foraneos, in alios Sacerdotes, qui sub illis Animarum Curam gerent, et Modum, quo populo Vitæ Alimenta ministrent, versetur: Nihilominus eò se extendit nostra Sollicitudo,

ut

ut omnes Fidei Domesticos attingat; Maximè autem omnes eos, qui in Sortem Domini segregati, comparticipes sunt hujus divinæ Vocationis. Hortamur ergo omnes Sacerdotes, et Clericos, ut sui Statûs memores, omnibus se exhibeant bonorum Operum Exemplar non solûm a malis, et ab iis, quæ speciem Mali habent, sed etiam ab aliis quibuscunque, quæ præter sui Statûs Honestatem, et Decorem esse possent, abstinentes; ut etiam ii, qui ex adverso sunt, vereantur, nihil habentes mali de nobis dicere.

Imprimis igitur caveant Sacerdotes, ne publicè, aut privatim, de Negotiis Statûs, aut politiæ temporalis tractent: neve ullo alio modo Regiæ Majestati, aut aliis, qui sub ipsa Reipublicæ in temporalibus præfunt, se exosos reddant, aliter quàm quæ sunt sui Officii erga Deum et populum præstando: Nimirum Spirituali tantummodo ministeria exercendo; relinquentes quæ sunt Cæsaris, Cæsari, et Deo reddentes, quæ Dei sunt. Pari modo caveant, ne se immisceant temporali Gubernationi, aut Regimini alicujus sæcularis privatæ Domûs, aut Familiæ: Scilicet, ne pro Aliquo Nobili, aut aliâ cujuscunque Conditionis personâ sæculari, Vicem, aut Officium œconomi, Receptoris, Magistri Computorum,

putorum, Negotiorum Gestoris, aut Procuratoris suppleant: Nec domos, aut prædia, pro quocunque locare, conducere, hypothecare, aut in Emphyteusim dare; aut Res mobiles quascunque vendere, aut emere; aut pecunias suas, aut alienas, ad Lucrum, seu interesse, exponere; aut Alearum Lufui, aliisve vanis, et omnino sæcularibus conversationibus vacare; aut tanquam Nuntii pro Tractibus, et Contractibus omnino temporalibus proficisci; aut instar Affeclarum, aut aliorum, ulli cuiuscunque Eminentiaæ Sæculari inservire velint, aut consentiant.

Hæc autem, et alia huius Generis, quæ Dispensatores Ministeriorum Dei minimè decent, Sacerdotibus omnibus omnino interdiciamus: Et qui contrarium fecerint, et moniti non destiterint, ab Ordinariis, (iuxta Contemptûs Gravitatem) puniri possunt, et debent. Si verò (quod absit) aliqui Sacerdotes fuerint, Concubinariï, Fornicariï, Ebriosi, aut frequenti, et ordinaria Computationi (etiã ipsi se ad Ebrietatem in illa Computatione pervenire non arbitrentur) aut aliis Impudicitis, et enormibus Criminibus addicti, nisi, moniti, ab huiusmodi Excessibus destiterint, per Ordinarium, a Missæ Celebratione, aliorumque Sacramentorum Administratione, eousque suspendantur, quousque condignam Pœnitentiam egerint, et populo per eos scandalizato

dalizato sufficientiâ suæ Emendationis, et Resipiscentiæ Jndicia dederint. Et ut hæc, et similia Mala, quæ ex Tabernarum Frequentatione nota sunt sequi, facilius evitentur; Caveant Sacerdotes, ne ullo Modo Tabernas, ut bibant, ingrediantur, nisi fortè ex Necessitate in Itinere: Qui autem hanc Monitionem contemnere non curaverint, ab Ordinario, pro Delicti Frequentiâ, et Qualitatè, puniantur.

DE VOTIS MULIERUM.

12.

SANè licèt Virginitatem, aut Castitatem vovere, Opus sit perfectionis, et Supererogationis, ideoque Deo pergratum; atque adeo ad illud hortari in Locis, in quibus Votum emissum sine incommodis servari posset, valdè sit laudabile, tamen quia hac misera Tempestate in nostra patria, plus inde (quod ad vota Mulierum) periculi, et Inconvenientiæ timetur, quàm Utilitatis ordinariè expectatur: Statuimus, ut nullus Sacerdos Mulierem ullam ad Virginitatis, aut Castitatis Votum faciendum, adhortetur, aut ejus Votum, etiam in Foro Conscientiæ, acceptet, aut recipiat, nisi de

E Consensu

Consensu Episcopi; Ipsi veró Episcopi, non nisi magna Maturitate, rerum Statu considerato, et raró, ad hoc Consensum præbeant. Et cum sacri Canones, ob varias et justas Causas, Cohabitationem Clericorum et Mulierum inhibuerint, ipsaque Experientia docuerit, Sanctissimos Viros, ex Mulierum Consortio Naufragium fecisse, et ad minus, Ubi talis fuerit Commorantium Cohabitatio, “ non defore (ut ait “ St. Gregorius) antiqui Hostis Stimulos;” proindeque nemo magis tutus ab hujusmodi Lapsus periculo, esse aut censerí possit, quám qui a Mulierum Consortio longiús fugerit; Statuimus, ut de cæteró non habeant Sacerdotes in suis Domibus, aut Mensis, ullas Mulieres (etiam Virginitatis aut Castitatis Voto adstrictas) aut ullas alias, de quibus Suspicio esse posset: Nec hujusmodi Fœminarum Curam quamvis spirituales suscipiant, absque ulteriori Facultate. Non Vetamus tamen, quin Sacerdotes in suis Domibus habeant eas Fœminas, quas Sacri Canones permittunt; Quales sunt, Mater, Soror, Amita et Neptis, cum inter hujusmodi personas naturale Fœdus nihil permittat sævi Criminis suspicari.

DE PRÆDICATORIBUS.

13.

CUM Experimento constet, populum plurimum scandalizari, ex eó quód insufficientes, et indocti, qui sibi Munus prædicandi non admissi arrogant, plerumque futilia, et inutilia, nonnunquam erronea, et scandalosa, suis Concionibus commisceant; cedat quoque in maximam Fidei Injuriam, et Animarum periculum, quód ignari Controversias Fidei exponere, et de eis disputare, ac Casûs Conscientiæ difficiliorens enucleare præsumant: Hisce Incommodis Remedium adhibere cupientes, Statuimus, ut de cæteró, Nullus Sæcularis aut Regularis prædicare præsumat, nisi prius ab Ordinario Loci fuerit approbatus: Ab Ordinariis veró ad prædicandum non approbentur, nisi qui tribus, vel ad minús, duobus Annis in aliqua Academia Theologiæ Scholasticæ utiliter operam dederint; et præterea ad tam arduum Munus exequendum sufficientes et idonei sint. Cæteri veró Sacerdotes ad Prædicationis Officium non approbati, contenti sint, secundum Talentum sibi a Deo datum, populum Dei

Catechismum, seu Christianam Doctrinam tantum docere. Simili Modo, Sacras Scripturas exponere, aut Fidei Catholicæ Rationem sive Hæreticis, sive Catholicis privatim aut publicè reddere, aut Casus difficiles et intricatos, præsertim novos, et parum in praxi, aut Authorum Scriptis repertos; et maximè quæ ad Fidem, ejusque Confessionem spectant, aut reduci possunt, nulli resolvere præsumant, nisi qui etiam utiliter integrum Theologiæ Cursum persolverint, et per aliquod Tempus hujus patriæ praxim didicerint: Sed hæc omnia discutienda et resolvenda remittant ad alios, qui hujusmodi Conditionibus, et Qualitatibus sunt præditi; aut ad alios, quos Locorum Ordinarii ad id Muneris idoneos judicaverint.

14. *DE DISPUTATIONIBUS, CUM
HÆRETICIS ET ALIIS,
VITANDIS.*

NON sine justa Causa, Sancta Mater Ecclesia, quæ a Spiritu Sancto regitur, Disputationes cum Hæreticis, et aliis ejus Generis, ex quibus Seductionis et Infectionis

fectionis periculum suis Filiis pertimescebat, cunctis Laicis inhibuit. Propterea omnes Sacerdotes unanimiter conentur persuadere Nobilibus et aliis Laicis, quibuscum conversantur, ut ab hujusmodi periculosis Disputationibus omninó abstineant. Libros veró Hæreticorum, qui de Controversiis Fidei ex professó tractant; nec non depravatas Sacrae Scripturae quocunque Idiome Editiones, alii quám Viri docti, et ad effectum duntaxat eos confutandi, ac de expressa Ordinarii Loci Licentia, legere non præsumant. Alios Libros Hæreticorum, imo etiam ipsos Catholicorum Libros, vulgari Idiome, de Rebus Fidei tractantes, nec Laici, nec Clerici, sine Licentia legere præsumant. Libros etiam adversus Hæreticos a quibuscunque conscriptos, Convitia potius quám solidam, aut modestam Doctrinam continentes, et maximè qui sacris Scripturis (ad Scurrilia eas applicantes) abutuntur (cujus Generis est Puritanus) prorsus legi, teneri, aut permitti, vetamus. Colloquia etiam de Rebus Fidei, quæ inter ipsos Catholicos temporibus non congruis, et in Mensis, et inter pocula admisceri solent, tanquam intempestiva, Sacerdotes corrigant, et reprehendant: Si qui autem Laici de híc enumeratis admoniti, non se emendaverint, aut

parere noluerint, Locorum Ordinariis, ut eos corrigant (prout in Domino videbitur expedire) denuntient Sacerdotes.

Rerum etiam Magistra, Experientia, docuit, plurimum Detrimenti, nihil verò Utilitatis, aut Ædificationis attulisse Statui clericali, quòd aliqui Sacerdotes nimis familiariter cum Hæreticis et Schismaticis, quos sibi minimè infestos judicabant, conversati fuerint: Quapropter Volumus, ut de cætero, nulli Sacerdotes, quantumvis noti, simplices, et ab Hæreticis minimè impediti, accedant ad Mentas, Convivia, aliaque Conversationis Loca, in quibus noverint Hæreticos esse, aut brevì super-venturos; ut ita, tum illorum Notitiam, tum Colloquia, et Familiaritatem inutilem devitent: Ait enim St: Cyprianus, Epist. 55. ad Cornelium, in fine; "Simus ab eis tam separati, quàm sunt illi de Ecclesia profugi."

15. *DE DISPENSATIONIBUS SUPER
RETENTIONE, et RECEPTIONE
BONORUM ECCLESIASTICO-
RUM.*

NULLUS Sæcularis, aut Regularis, quarumcunque extraordinariorum Facultatum prætextu, dispensare præsumat
super

super Retentione et Receptione quorumcunque Beneficiorum, Prædiorum, aut aliorum Bonorum Ecclesiasticorum, five immobilium, five mobilium, quoquomodo de Jure, aut Consuetudine, ad Collationem, aut Dispositionem Episcopi spectantium, nisi Ipse Episcopus, quoad hæc, suas Vices specialiter committere voluerit: Et si quæ Dispensationes in posterum aliter fiant, irritæ censeantur: Quæ autem hactenus factæ sunt, ut in posterum valeant, denuo ab Episcopo specialiter, et figillatim ratificari debent. Idemque observandum esse scimus de Bonis quorumcunque aliorum Ecclesiasticorum; nimirum, non debere fieri super illis Dispensationes, nisi per illos, aut de eorum Licentia, ad quos de Jure, aut Consuetudine spectat ex eis Emolumenta percipere: Nec Dispensationes aliter factæ, tutæ, aut justæ reputari possunt: Cum Æquitas, ipsa Jura, et Ratio suadeant, *Jus suum unicuique esse tribuendum.* Proinde Confessariis injungimus, ut suis Pœnitentibus, hujusmodi Bonorum Detentoribus, de eis Conscientiam faciant.

16. *DE LEGATIS AD PIOS USUS, ET
ULTIMARUM VOLUNTATUM
EXECUTIONE.*

CUM piorum Legatorum Dispositiones, ac ultimarum Voluntatum, et Testamentorum probationes et Executiones, ad Episcopos, tam Jure veteri Canonico, quam novo sacri Concilii Tridentini, pertineant; Statuimus, ut quæ de cæteró ad indeterminatos pios Usus tam in ultimis Voluntatibus quocunque Titulo, quam aliás dabuntur, vel legabuntur, a solo Diæcesano Episcopo; vel (eo non existente) a solo Metropolitano; et illo non existente, a seniore comprovinciali Episcopo; vel illis omnibus deficientibus, ab illis, ad quos de Jure, aut Consuetudine, spectat; non autem ab eorum Vicariis generalibus, ad certos et determinatos Usus pios applicentur. Episcopi veró certos adhibebunt prudentes et pios Viros, quorum Consilio in his, aliisque ad pios Usus applicandis utentur: aliosque designabunt, qui omnia ad tales pios Usus concessa, colligant, et fideliter referant. Vicarii autem generales ex certa Scientia, et Mandato speciali Episcopi, ea, quæ ad certos, et determinatos Usus pios relinquuntur.

relinquentur, quàm primùm ad eosdem
 Usûs pios applicari curabunt; et Casu,
 quo Commutatio ultimæ Voluntatis (quæ
 non nisi ob gravem et urgentem Causam
 fieri debet) facienda esset, a solis Episcopis,
 Ordine suprà scripto, non autem ab eorum
 Vicariis generalibus, ea fiat.

*DE CONFRATERNITATIBUS,
 ET ALIIS PIIS LOCIS.*

17.

ET quoniam eadem Jura decernunt de
 quibuscunque piis Foundationibus,
 Confraternitatibus (quæ vulgò Gildi appel-
 lantur) ac aliis omnibus piis Locis, quo-
 modocunque noncupentur, quæ ad Dei
 Cultum, Pauperum Sustentationem, aut
 Animarum Salutem sunt instituta, etsi
 eorum Cura ad Laicos pertineat, aut Ex-
 emptionis privilegio sint munita; Episcopos
 debere cognoscere; ac Rationes Computo-
 rum, et Administrationis ab eorum Admi-
 nistratoribus exigere; easdem Rationes ap-
 probare, aut reprobare, prout in Domino
 illis expedire videbitur: Statuimus, ut
 Episcopi, per se, vel per aliquos specialiter
 ab ipsis ad hoc deputatos, semel in Anno
 hujusmodi

hujusmodi Computorum, seu Administrationum Rationes a prædictis Administratoribus exigant, et non reddentes, si Laici sint, Ingressum Ecclesiæ eis interdican-; si verò Clerici, eos suspendant.

18.

DE REGULARIBUS.

REGULARES omnes, qui Ecclesiasticæ Hierarchiæ Ornamenta, ac Ordinariorum Pastorum strenui Cooperatores sunt, ab omnibus Pastoribus, aliisque nobis subjectis, volumus, ut tales amentur et honorentur, eisque omnia Charitatis Obsequia, et subsidia ad Ædificationem Fidelium præstentur: et cum jam in nostra patria in suis regularibus Domibus, consuetis religionis Exercitiis vacare non permittantur; neque dubitemus, quin illi Zelo salutis Animarum accensi libenter vellent in Messe Dei impendi, et superimpendi, Nos alioquin quàm maximâ pastorum penuriâ laborantes, volumus, ut durante hoc Rerum Statu, Ordinarii Locorum seriò cum Superioribus Regularium agant, quatenus sibi subjectos Religiosos Sacerdotes ad munus pastorale gerendum eis concedere

dere velint, communique Consilio tum Ordinarii, tum Regularium Superiores curent, Ut, sine Detrimento regularis Observantiæ, hujusmodi pastoralis Cura Religiosis commissa exerceatur.

Ulteriùs declaramus, Religiosos suis privilegiis et Facultatibus (quatenus Locorum Ordinariis non præjudicant) uti posse, ac proinde, quoad hæc, a Nemine volumus eos molestari. Cum autem certum sit, privilegia quæcunque, in Ædificationem, non in Destructionem, concessa esse, debitumque ecclesiasticum regimen postulare, ea, quæ sunt Fori contentiosi, a solis illis, qui Fori illius sunt Judices (quales sunt Ordinarii, prout Jura determinant) exerceri debere; ac proinde suam Sanctitatem nullo modo per hujusmodi privilegiorum concessionem, hoc rectum Regimen pervertere, aut Ordinarium Juri præjudicare velle; Monemus omnes Regulares, ut in eis, quæ Fori contentiosi sunt, privilegiorum, aut Facultatum Virtute, nihil agant, nisi quatenus Ordinarii hæc illis commiserint, aut eorum ad illa præstanda auxilium requirerint.

19. *DE CELEBRATIONE FESTO-
RUM, QUOAD CESSATIONEM
AB OPÉRIBUS SERVILIBUS.*

APLERISQUE hætenus, maxime a Simplicioribus, dubitatum est, quâ potissimum horâ, Obligatio ab operibus servilibus cessandi incipiat; Nam aliqui paulo post Meridiem præcedentis diei; Alii horâ tertiâ; Alii horâ sextâ pomeridianâ, vel sub Solis Occasum, ab hujusmodi Operibus cessabant; ex quâ Varietate in Errore potius quàm in ulla Consuetudine fundata, fiebat, quòd aliqui horâ alioquin minimè vetitâ laborantes, erroneæ Conscientiæ Stimulis agitentur: Alii nullum talem Scrupulum habentes, dum laborabant, pusillis tamen, et infirmioribus, Scandalo & Offendiculo essent: Quapropter, ut peccandi Occasio, quæ ex istiusmodi Varietate oriebatur, de cæterò tollatur, et uniformis Regula pro omnibus statuatur: praxi totius orbis Christiani sære inherentes, decernimus, Obligationem cessandi ab Operibus servilibus in posterum incipere a media Nocte præcedente Diem festum, continu-

continuarique ad mediam usque Noctem frequentern.

Et hoc notum omnibus fieri volumus, cum Tempore Messis contingat fruges in die festo colligi posse, quæ aliàs verisimiliter essent perituræ, volumus, ut tali oblata Necessitate, Sacerdotes concedant suis parochianis hujusmodi fruges colligendi Licentiam diebus festivis, audito prius Sacro, si haberi potuerit: injunctis Omnibus et singulis, qui eâ Licentiâ uti voluerint, aliquot Orationibus pro Statu Ecclesiæ, atque patriæ, aut aliquo alio Opere pio. In Dominicis autem id non fiat, nisi maximâ, et urgentissima necessitate cogatur: Atque hæc omnia Sacerdotes inter Missarum Solemnia, ad tollendos Scrupulos, frequenter populo significant.

DE FESTORUM NUMERO. 20

DI ES, in quibus de Jure aut Consuetudine ab Operibus servilibus ex Obligatione cessandum est, sunt sequentes: Omnes Dominicæ per totum Annum. CIRCUMCISIO DOMINI. EPIPHANIA DOMINI. FESTUM Stæ. Brigidæ Virginis,

ginis, in tota Diœcesi Kildariensi, prima
Die Februarii. PURIFICATIO Beatae
Mariæ Virginis. FESTUM Sti. Mathiæ
Apost. FESTUM Sti. Patritii Confessoris,
et Hiberniæ Apostoli, per totum Regnum,
17° Die Martii. ANNUNCIATIO B. Ma-
riæ Virginis. Secunda et tertia Feria Pas-
chatis.

+ In Concilio provinciali habito, Anno
1685, sub Illustrissimo Domino Patritio
Russell, FESTUM Sti. Laurentii Archie-
piscopi Dubliniensis, precipitur servandum
in tota Diœcesi Dubliniensi, Die 14. No-
vembris. *FESTUM Sti. Marci Evangelistæ,*
FESTUM SS. Philippi et Jacobi Aposto-
lorum. INVENTIO Sanctæ Crucis. A-
scensio Domini. SECUNDA et TER-
TIA Feria Pentecostes. FESTUM Cor-
poris Christi. *FESTUM Sti. Barnabæ A-*
postoli, NATIVITAS Sti. Joannis Baptistæ.
FESTUM. SS. Apostolorum Petri et Pau-
li. *FESTUM. B. Mariæ Magdalena,*
FESTUM Sti. Jacobi Apostoli. FEST-
UM Sti. Laurentii Martyris. ASSUMP-
TIO B. Mariæ Virginis. FESTUM Sti.
Bartholomæi Apostoli. NATIVITAS B.
Mariæ Virginis. FESTUM Sti. Mathæi
Apostoli et Evangelistæ. DEDICATIO Sti.
Michaelis Archangeli. *FESTUM Sti. Luce*
Evangelistæ, FESTUM SS. Apostolorum
Simonis et Judæ. FESTUM omnium
Sanctorum,

Sanctorum. *FESTUM Sti. Martini Episcopi et Confessoris.* *FESTUM Sti. Laurentii Archiepiscopi Dubliniensis, 14° Novembris. dup: 2dæ Classis.* *FESTUM Sti. Andree Apostoli.* *CONCEPTIO B. Mariæ Virginis.* *FESTUM Sti. Thomæ Apostoli.* *NATIVITAS Domini nostri Jesu Christi.* *FESTUM Sti. Stephani.* *FESTUM Sti. Joannis Apostoli et Evangelistæ.* *FESTUM SS. Innocentium.* Quibus superaddita sunt, *FESTUM Sti. Josephi.* *FESTUM Stæ. Annæ.* *FESTUM Sti. Sylvestri.* Ea verò Festa, quæ sine Obligatione, de Devotione tantum, observantur, sunt sequentia. *FESTUM Stæ Brigidæ Virginis,* per reliquam provinciam. *VISITATIONIS B. Mariæ Virginis.* *EXALTATIONIS Stæ Crucis.* *COMMEMORATIONIS Animarum in purgatorio, usque ad Meridiem.* *Stæ Catharinæ Virginis et Martyris.* Quæ omnia, præmissâ diligenter de Consuetudine Inquisitione, scripsimus, Ut tam Clerici, quàm Laici conformiter *FESTA* observare sciant, et non ignorent Modum Observationis, nec ad quæ abligentur *FESTA*, aut quæ tantum ex Devotione eos observare conveniat.

21.

DE OBLIGATIONE ALIQUORUM
FESTORUM QUOAD OFFICIA
DIVINA.

QUAMVIS præsentis Temporis Calamitas non permittat, nos quidquam de Festis quorundam Sanctorum, quoad Cessationem ab Operibus servilibus Statuere, aut innovare; Nihil tamen vetat, eorum Festa divinis Laudibus, et Officiis celebrare, quin potiùs hujusmodi Officia tanto promptiùs et ferventiùs sunt ab Omnibus in eorum honorem persolvenda, quanto eorum Suffragia hoc tempore maxime nobis esse necessaria experimur. Quapropter, cum St. PATRITIUS, cujus *Festus dies* in 17mum diem *Martii*, cadit, non solum sit *universalis patronus* totius HIBERNIÆ, sed etiam nostræ CIVITATIS, et ECCLESIAE DUBLINIENSIS *specialis*: Statuimus, et mandamus, ut in prædicta nostra Civitate, fiat de eo Officium duplex, de communi Confessoris pontificis, ad Ritum Officii de patrono Ecclesiæ; in tota autem reliqua Diœcesi, et per universam Dubliniensem provinciam ad Ritum

Ritum Duplicis primæ Classis; et donec proprium ipsius Sancti Officium emendati-
us recitandum proponatur, Lectiones pri-
mi Nocturni sumantur de Libro Ecclesi-
astici, C. 44. *Laudemus Viros gloriosos &c.* Lectiones secundi Nocturni de Sermone
Sti. Maximi Episcopi Ad Sancti et beatissimi,
&c. Et Lectiones tertii Nocturni, de *Ho-*
milia Sti. Hilarii Episcopi, in Cap. 24. *Mat-*
thæi. Vigilate, quia nescitis &c. Etiam de
eodem: et tam Antiphonæ ad Magnificat,
et Benedictus, quàm Oratio, *da quæsumus*
&c. de eodem Communi dicantur. De
Sta. BRIGIDA Virgine, quæ totius Regni
censetur patrona generalis, et specialis,
Civitatis, et Ecclesiæ Cathedralis Kildari-
ensis, mandamus fieri, primâ Die *Februarii,*
Officium duplex de Communi Virginum,
cum Oratione, *Exaudi nos &c.* ad Ritum
patronæ in ipsa Civitate: in reliqua Diacessi,
ad Ritum Duplicis primæ Classis: in tota
etiam residua provincia, ad Modum Festi
duplicis secundæ Classis.

De *Sto. COLUMBA Abbate,* tertio ge-
nerali Regni patrono, mandamus nono Die
Junii fieri per totam provinciam, Offici-
um duplex de Communi Confessoris non
pontificis; seu de Abbate, cum Oratione,
Intercessio &c. ad instar Duplicis secundæ
Classis. De *Sto. Laurentio Archiepiscopo*
Dublinensi,

Dubliniensi, mandamus etiam, fieri Offici-
um duplex secundæ Classis per totam pro-
vinciam 14mo. Die *Novembris*, de Com-
muni Confessoris Pontificis, cum Oratione,
da quæsumus &c. DEDICATIO *Ecclesiæ*
celebretur *Dominica proxima* sequenti Fes-
tum *Sti. Remigii* primâ Die *Octobris*, vel
ipsâ Die *Sti. Remigii*, si in Dominicam
cecidit. (cum Octava ex Consuetudine.)

22. DE JEJUNIORUM ET ABSTI-
NENTIARUM OBSERVATI-
ONE.

CLEMENS PAPA *oñavus* venera-
bilibus Fratribus Episcopis, per Uni-
versam provinciam constitutis.

VENERABILES FRATRES, Salutem,
et Apostolicam Benedictionem.

“ Accepimus aliâs piam, et antiquam
“ inter Catholicos istius Regni Hiberniæ
“ hætenus Consuetudinem viguisse, *Feriâ*
“ *quartâ* a Carnibus; *Feria* verò *sexta*, et
“ nonnullis in Locis, etiam *Sabbato*, ab
“ Ovorum et Lacticiniorum Esu abstinendi : Verum postquam Hæresis (quod non
“ sine Dolo reminscitur) in eodem
“ Regno

“ Regno invalescere cæperit, et penes Hæ-
 “ reticos Imperii potestas sit, plerique ip-
 “ forum Catholicorum, metu Hæretico-
 “ rum eorundem, Carnibus *Feria quarta*,
 “ et Ovis, ac Lacticiniis *Feria Sexta*, ac
 “ *Sabbato*, ac nonnullis in Locis, ubi pisces
 “ commodé comparari non possunt, in
 “ *Quadragesima*, etiam Ovis, et Lactici-
 “ niis hujusmodi, quandoque ex Necessi-
 “ tate vesci solent, quod Vos tutâ Con-
 “ scientiâ ab ipsis Christi fidelibus fieri
 “ posse, summopere cuperetis, et ideo no-
 “ bis humiliter supplicatis, ut in præmis-
 “ sis opportuné providere de Benignitate
 “ Apostolica dignaremur: Nos igitur pio-
 “ rum Catholicorum Conscientiæ Securi-
 “ tati providere volentes, hujusmodi Sup-
 “ plicationibus inclinati, vobis, et cuilibet
 “ Vestrum, et a Vobis delegatis per totam
 “ Hiberniam, ut piam illam abstinendi a
 “ Carnibus *Feria quarta*, et *Feria sexta*,
 “ ac *Sabbato* a Lacticiniis, et Ovis extra
 “ *Quadragesimam*; in *Quadragesima* verò a
 “ Lacticiniorum tantum (nisi aliud vobis
 “ Episcopis videatur) Esu, Consuetudi-
 “ nem, in alia pietatis opera, gratis om-
 “ ninò commutare liberè, et licitè valeatis,
 “ Authoritate Apostolicâ, Tenore præsen-
 “ tium, facultatem impertimur. Volúmus
 “ autem, ut præsentium, transumptis etiam
 “ impreslis, et Manu alicujus Notarii publi-
 “ ci

“ ei subscriptis, ac Sigillo alicujus personæ
 “ in Dignitate Ecclesiastica constitutæ, mun-
 “ nitis, eadem, quæ præsentibus ipsis, fides
 “ adhibeatur.”

Datum ROMÆ apud *Stum.* PETRUM
 sub Annulo PISCATORIS, Die 13tio.
Martii, ANNO DOMINI. 1598.

Quamvis gratiosum hoc Sedis Apostolicæ
 Indultum ab aliquibus bonæ Memorix
 Rdmis Dominis Episcopis, qui in hoc Regno
 superioribus Annis Gregi Dominico præ-
 fuerunt, pro Conscientiarum Quiete et
 Securitate, acceptatum, et Executioni de-
 mandatum sit; et nonnulli pii et probi Sa-
 cerdotes ad Commutationem circa Lactici-
 niorum Esu faciendam, ab eisdem spe-
 cialiter, et nominatim, delegati fuerint;
 tamen quia non omnes eundem conformem
 Modum in hac Commutatione faciendâ
 observabant, et ex ea praxis Varietate,
 nonnulla incommoda orta esse intelleximus;
 Ut de cæterô uniformis Regula, tam quo-
 ad Usu hujus Induliti, quàm quoad Ob-
 servationem omnium Jejuniorum, et Ab-
 stinentiarum, quæ per totum Anni Decur-
 sum, sive ex Devotione, ab omnibus ge-
 neraliter observandæ sunt; et ad omnes
 quietandas Conscientias idonea præscriba-
 tur, hæc, quæ sequuntur, statuenda duxi-
 mus. In primis, *illustrissimus ac Rdmus*
Dominus,

Dominus, D. Fr. EUGENIUS MAT-
THÆUS Archiepiscopus Dubliniensis, re-
 cipit, et acceptat præfatum Indultum, et
 Autoritate Apostolicâ, sibi per illud con-
 cessâ, Omnes, et singulos per totam Dub-
 linensem Provinciam, in Dignitate Eccle-
 siastica constitutos, omnes Vicarios genera-
 les, ac foraneos, et omnes ab Ordinariis
 approbatos prædicatores, ac Sacerdotes
 omnes Animarum Curam gerentes delegat
 ac deputat ad Commutationem circa præ-
 dictorum Lacticiniorum Usus, hoc sequen-
 ti Modo faciendam. *Viz.* Ut liceat om-
 nibus per totam Provinciam, Quibus ipsi,
 vel aliquis eorum, factâ Commutatione,
 Licentiam dederint, vesci Lacticiniis (inter
 quæ etiam Caseus sive recens, sive antiquus,
 connumerari potest) Omnibus Diebus *Qua-*
dragesimæ, ac omnibus *sextiis Feriis* per
 Annum, ac *Sabbatis* (sicubi contraria Con-
 suetudo fuerit) exceptis *Feria quarta Cine-*
rum, Feria quarta majoris Hebdomadæ, &
Fera sexta Prasceves; ita tamen, ut Om-
 nes, quibus hujusmodi Licentia concessa
 fuerit, singulis Diebus, quibus hujus Indul-
 ti Beneficio uti voluerint, recitent pro Statu
 universalis Ecclesiæ, Fideique Catholicæ
 in his Regnis, Anglicæ, Hiberniæ, ac Sco-
 tiæ, Restitutione, Catholicorum Libertate,
 Peccatorum Conversione, bonæque Reipub-
 licæ

licæ Regimine, quinies Pater et Ave; vel (si ipsi maluerint) singulis Annis dent Ordinario Loci 12 denarios Anglicos, in pios Usûs convertendos: Qui verò opulentiores fuerint, non præfigitur certus terminus eorum Liberalitati, ac Devotioni, cum ipsis consultius sit, Intuitu talis Commutationis, ad hujusmodi pios Usûs juxta suas Facultates paulò liberaliùs cæteris erga pauperes se exhibere. Ut autem hujusmodi Notitia ad omnes deveniat, et uniformiter omnes, quotquot voluerint, hujus Commutationis, et Licentiæ Beneficio fruantur; Volumus, Ut omnes, et singuli ad hoc delegati, quater in Anno, hoc est, circa Initium *Quadragesimæ*, circa *Pentecosten*, circa *Quatuor Tempora Septembris*, ac paulò ante *Nativitatem DOMINI*, ubicunque in tota provincia fuerint, Indultum hoc populo denuntient; ac Commutationem sibi commissam illis concedant, ac declarent: Nec ullâ aliâ particulari Licentiâ, sed tantùm Acceptatione hujus Commutationis cuique opus esse declarent. Commutationem verò cum aliis extra Provinciam faciendam, donec ab Ordinariis Locorum illorum requiratur, aut significetur, expedire ut fiat; Nec non Commutationem circa Esu Carnium *Feria quarta*, aut *Ovorum*, *Feria sexta* extra *Quadragesimam*, aduc

Idem

Idem *Illustrissimus Dominus Archiepiscopus* non committit, neque ad eam faciendam quemquam delegat; Si autem progressu Temporis visum fuerit expedire, tunc eam delegabit, Quibus, et quo modo voluerit, juxta Tenorem Brevis supra positi.

DE NUMERO VIGILIARUM ET
JEJUNIORUM EX PRÆCEP-
TO OBLIGANTIUM.

23.

DIES, quibus ex præcepto jejunatur, et non licet alicui, nisi sufficienter excusatus fuerit, plus quam unicam Refectionem sumere, sunt sequentes. Omnes *Dies Quadragesimæ, exceptis Dominicis, Quatuor Anni Tempora*, prout occurrunt, *Vigilia Sti. Matthiæ Apostoli. Vigilia Pentecostes. Vigilia Sti. Joannis Baptistæ*, quæ in Festum Corporis Christi inciderit, *Feria quarta* præcedenti de ea fiat Jejunium, et Officium. *Vigilia Apost: Petri et Pauli. Vigilia Sti. Jacobi Apostoli. Vigilia Sti. Laurentii Martyris. Vigilia Assumptionis B. Mariæ V. Vigilia Sti. Bartholomæi Apostoli. Vigilia Sti. Matthæi Apostoli et Evangelistæ. Vigilia SS. Simonis et Judæ Apostolorum.*
Vigilia

Vigilia omnium Sanctorum. Vigilia Sti. Andreae Apostoli. Vigilia Sti. Thomae Apostoli. Vigilia Nativitatis Christi. Et quia, factà diligenti Inquisitione, non est inventum, ullam certam Consuetudinem fuisse obligantem ad jejunandum *Feriis sextis* per Annum, Volumus, ut de cæterò ab Omnibus Sacerdotibus populo declaretur, (prout nos nunc declaramus) nullam fuisse, aut esse talem obligantem Consuetudinem.

24

JEJUNIA DEVOTIONIS.

JEJUNIA, ad quæ nemo obligatur ex præcepto, et tamen laudabiliter ex Devotione a multis observari solent, sunt sequantia : Nempe *Vigiliæ quatuor Festivitatum B. Mariæ V.* videlicet, *Purificationis*, quæ ob Honorem *Festi Stæ Brigidæ V.* pridie ejus diei observari solet. *Annunciationis*, si extra *Hebdomadam pascalem* inciderit. *Nativitatis*, et *Conceptionis* ; et *Feriæ sextæ* per Annum. Monemus Sacerdotes omnes, ut his Jejuniorum Diebus, corrigant, quantum poterunt, et modestè reprehendant Abusum, exquisitarum et superfluarum Collationum.

AB-

 ABSTINENTIAE.
 25

DIES, quibus ex Ecclesiæ Consuetudine obligantur a Carnibus abstinere Fideles, sunt, *Omnes Feriæ sextæ, Sabbata per Annum, nisi in Nativitate Domini, feria 2da, 3tia, et 4tia, Rogationum, i. e. feria 2da, 3tia et 4ta, quæ immediatè præcedunt Ascensionem Domini.* Dies etiam *Sti. Marci Evangelistæ*: nisi infra *Hebdomadam paschalem*, aut in *Dominicam* inciderit; quia tunc ejus Abstinencia eo Anno cessat.

DE OBSERVATIONE ET EXECUTIONE HARUM CONSTITUTIONUM.

26

CURRENT quam diligentissimè Ordinarii Locorum, et alii, ad quos id spectat, ut hæ Constitutiones quamprimùm Executioni demandentur, et ab omnibus sibi subiectis observentur, prout Superioribus Rationem sunt reddituri: Utque præ-

G sens

fens Congregatio, ad Gloriam Dei omnipotentis cæpta, cum ejusdem Laude, et Gratiarum Actione finiatur, atque in eâ decreta (eodem Domino adjuvante) optatum sortiantur Effectum; Volumus, ut a singulis Sacerdotibus per totam nostram Provinciam, quatuor Missæ celebrentur: Prima, pro sua Sanctitate, ac Statu universalis Ecclesiæ; Secunda, pro Illustrissimo Domino nostro Metropolitano, ac pro Statu hujus Provinciæ; Tertia, pro pace, et Tranquillitate Reipublicæ, et Libertate Catholicorum; Quarta, pro omnibus hic assistentibus, hujusque Congregationis Benefactoribus specialibus.

Declaramus, ex modo sedendi, aut incendi, aut ex quibuscunque Actibus in hac Congregatione gestis, aut habitis, aut ex Ordine, quo eorum, qui interfuerunt, Nomina hic subjiciuntur, nullum fieri præjudicium Dignitati, Juri, aut Præeminentiæ, vel Præcedentiæ Sedium Rdmorum Dominorum Episcoporum, aut Loco, vel Dignitati aliorum quorumcunque; Sed omnia eorum Jura, et prærogativas, salvas et illæfas esse, atque in eodem permanere Statu, prout ante Congregationem erant.

ACTA

27.
ACTA, conventa, et ordinata in Concilio Provinciali, habito in parochia de Tyrbogir, in Dæcesi Kildariensi, sub Illustrissimo Domino Fratre Thoma Archiepiscopo Dubliniensi, ejusque Suffraganeis, quorum Nomina subscribuntur,

Die 29 Julii Anno Domini. 1640.

QUandoquidem Ea pastoralis nostri muneris Ratio sit, ut Gregem Dei nostræ Curæ commissum, ea Mente, Zelo, ac puritate pascamus, sicuti pasci jubet pastorum Princeps : *Pascite, qui in Vobis est, Gregem Dei; providentes non coacte, sed spontanee secundum Deum; neque turpis Lucri Gratia, sed voluntarie; Neque ut dominantes in Cleris, sed forma facti Gregis ex Animo &c.* Nostrium esse censuimus, secundum Deum, et hoc non dominantes in Clero, sed summo, paternoque affectu (quantum in nostra potestate est) Canones, Ecclesiæque Sanctiones sequendo, pro Temporis, Locique Conditione, Constitutiones, et Acta sequentia ordinare, quibus subditi Sollicitudini nostræ Pastores directi, Disciplina ac Morum Rationem nobis reddere

queant;

queant; Nos autem de pastoralis nostro Munere justos Calculos Deo ponere valeamus.

1. Servetur Uniformitas a Pastoribus provinciæ in Sacramentorum Administratione, et Disciplinâ Ecclesiastica; et pro Matrimonii circumscriptiùs contrahendis, volumus, et ordinamus, ut fiant tres Denunciationes tribus festivis Diebus juxta Concilium Tridentinum; et si requiri debeat Dispensatio in Bannis cum Incolis diversarum Diæcesium, requiri debet ab Ordinariis utriusque Diæcesis. Parochus verò omittens Bannas, seu earum aliquam, puniatur prima Vice, Mulctâ 10 Solidorum, Secundâ Vice, Mulctâ 20 Solidorum, Tertiâ Vice, suspendatur.

2. Nullus Ordinarius dispenset in Matrimonii Impedimentis cum Subditis alterius Ordinarii, sine Approbatione, et postulatione proprii Ordinarii.

3. Nullus Ordinarius communicet Facultates alterius Diæcesis, Sacerdotibus, nisi cum Consensu Ordinarii Diæcesis, in qua habitat petens Facultates.

4. Volumus, et ordinamus, ut nullus Sacerdos conjungat Matrimonio eos, qui sunt alterius Parochiæ, absque Consensu proprii pastoris, aut Ordinarii, idque sub pœna Suspensionis ipso facto incurrendæ.

5. Vo-

5. Volumus, et ordinamus, ut quicumque Catholicus percipiens Decimas, aut quoscunque Redditus Ecclesiasticos, pendat Ordinario de perceptis partem vigesimam; de percipiendis partem decimam: Contrarium verò facientes, puniantur ex Arbitrio Ordinarii. Insuper Volumus, ut Omnes provinciae nostrae Confessarii hoc notificent suis poenitentibus.

6. Volumus, et ordinamus, ut Monasteria desolata subiaceant Visitationi, et omnimodae Correctioni Ordinarii; et ut Dispensatio in Redditibus dictorum Monasteriorum pertineat ad proprium Ordinarium.

7. Declaramus, quod nec Jure, nec Privilegio, nec Consuetudine, Regularibus administrare liceat Viaticum, Extremam Unctionem, aut Baptismi Sacramentum, vel Matrimonium solemnizare, absque Consensu Parochi, aut Ordinarii.

8. Volumus, et ordinamus, ut Capellani Nobilium non administrent Viaticum, Extremam Unctionem, Baptismi Sacramentum, neque Matrimonium solemnizent, absque Consensu parochi; et contrarium faciens reddet Parocho totum Lucrum inde perceptum, et insuper puniatur ad arbitrium Ordinarii.

9. Declaramus, quod Sacerdotes in hac provincia Animarum Curam habentes, sint veri pastores, et tales vocandi.

10. Declaramus, quod *venerabilis* D. *Gulielmus Devreux* ab Illustrissimo Domino Dublinensi, Vicarius *Ecclesiæ Fernensis* constitutus, sit verè Ordinarius intentus, et intellectus, in Facultate administrandi omnia Sacramenta, (exceptis Confirmatione, et sacris Ordinibus) Missionariis Hiberniæ concessâ, prout dicta facultas intellecta est, et moderata a sacra Congregatione Cardinalium Annis abhinc circiter 18.

11. Cum id vel imprimis Episcopis, et Ordinariis incumbat, ut Parochiis de Pastoribus litteratis provisum sit; hinc pars non exigua est nostræ Curæ, ut ad Seminariorum nostræ Gentis Regimen, Disciplinam, et præservationem attendamus; utque in eis servetur æqualitas in Scholaribus admittendis, et educendis: Cum enim dicta Seminaria, seu Collegia, erecta fuerint in commune Bonum Ecclesiæ, ac Nationis Hiberniæ, et pro continuanda litteratorum Pastorum Successione, Fas est, ut (Nobis id seriò meditantibus) Justitia fiat omnibus Provinciis, in Operariis pro Vineâ Domini educendis. Cum igitur Nobis non obscure constet, dictam Æqualitatem in Scholaribus admittendis non esse in quibusdam nostræ Gentis Seminariis servatam; Visum est Rationi, nostræque Curæ consentaneum, quamprimum Litteras ad eos destinare, qui hnjusmodi

hujusmodi in Seminariis Deordinationi, et Inæqualitati Remedium possunt adhibere.

12. Non tantum hæc Statuta, et Constitutiones hujus nostri Concilii provincialis, sed insuper omnia Acta, Conventa et Decreta Concilii provincialis *Kilkeniæ* habiti Die 22do. Junii. 1624. sub Illustrissimo Domino Fratre *Eugenio Mathæo* piæ Memorix Archiepiscopo Dublinensi, quæ postea confirmata sunt in Concilio provinciali habito Dublinii sub præsentis Metropolitanis, hoc etiam Concilio confirmamus, stabilimus, et innovamus.

F. Thomas Archiepiscopus Dublinensis.

David, Ossoriensis.

Rochus, Kildariensis.

Gulielmus Devreux, Vicarius Fernensis.

Decretum fuit a Rmo Domino. D. Jacobo Dempsey, Vicario Apostolico Diæcesis Dublinensis, præsentibus suis Subvicariis foraneis, et aliis Parochis in Capitulo Diæcesano habito Dublinii.

28.

Die 23. Maii, Anno 1665.

1. **U**T Omnes uterentur Bannis, seu tribus Denunciationibus.

2. Ut licitè possimus, pro Distantia diversarum

farum Parochiarum, bis celebrare feriâ quartâ Cinerum, et in Commemoratione Animarum.

3. Ut *Conceptio in Fingallia* teneatur ex Obligatione.

29

Constitutiones factæ ab Illustrissimo Domino, D. Petro Talbot Archiepiscopo Dubliniensi Hiberniæ Primate, in Capitulo Diæcesano habito Dublinii.

Die 30. Augusti, Anno: 1670.

1. **U**T omnes, et singuli Animarum curam habentes *singulis Dominicis*, et *Diebus festivis* catechizent populum.

2. Ut omnes infra Mensem examinentur, utrûm sint capaces Curæ Animarum.

3. Quôd Lapsus actualis, sive actualis Copula, in ipsis Sacerdotibus, sit Casus reservatus.

4. Quôd etiam *hæresis*, sive formalis, sive materialis, in quibuscunque personis sit Casus reservatus: Quôd istorum duorum Casuum absolutio solûm reservetur ipsi Illustrissimo domino, Vicariis generalibus, Vicariis foraneis, et Examinatoribus Diæcesis.

5. Quôd Omnes Parochiæ per universam Diæcesim dentur per Concursum, sive oppositionem ad illas aspirantibus.

C O N-

Constitutiones factæ quoque ab eodem Illustrissimo Domino Talbot in Capitulo Diæce sano habito Dublinii.

30.

Die. 12. Martii. Anno 1671.

1. **STATUIT** sub pœna Excommunicationis latæ Sententiæ, ipso facto incurrendæ, ne quis Vir Catholicus, vel Mulier Catholica, Matrimonium contrahat cum aliquo ex Judæorum, Turcarum, vel Maurorum Stirpe, orto: eandemque pœnam statuit contra Sacerdotem, omnesque alios huic Matrimonio assistentes, vel ad illud inducentes vel adjuvantes.

2. Statuit, ut omnes Bannis uterentur.

3. Statuit, Ut, si quis Parochianus moreretur suâ Culpâ sine Ritibus Ecclesiæ, non mittendo pro Parocho, vel (illo absente) pro aliquo alio Sacerdote; illius Sindon, vel Cinis, in quo sepeliendus est, non benedicatur.

ACTA

31.

ACTA, conventa, et ordinata in Concilio provinciali habito Dublini sub Illustrissimo Domino Patritio Russell, Archiepiscopo Dubliniensi, Hiberniæ Primate, ejusque Suffraganeis, quorum Nomina subscribuntur.

Die 24 Julii, Anno Domini. 1685.

CUM ad occurrendum Ecclesiarum Incommodis indiès nascentibus, et ad Mores Cleri populiue reformandos, Controversias componendas, atque Excessus quosque tollendos, salubriter ordinaverint Canones sacri, ut Provincialia Concilia sæpius renoventur, et Temporum Angustia hoc jamdudum non permiserint: Modo Nos, hos Canones, Ecclesiæque Sanctiones libenter sequentes, et malis omnibus, pro Temporis, Locique Conditione, mederi cupientes, non alienum esse censuimus a nostro pastoralis munere, et Cura, hoc præsens Concilium celebrare, hasque in eo Constitutiones, nec non Acta Sequentia ordinare: Quibus Pastores nostri directi, suo Muneri meliùs, et diligentius satisfacere queant: Nosque eos, eorumque Gre-

ges,

ges, eo Zelo, ac Doctrinæ puritate, quæ decet, pascere Valeamus.

1. Quāpropter, cum *St. Laurentius Archiepiscopus Dubliniensis* non solum sit universalis patronus totius Provinciæ, sed etiam nostræ Civitatis, et Ecclesiæ Dubliniensis specialis: Statuimus, et ordinamus, ut in prædicta nostra Civitate, et in tota nostra Diæcesi, *Festum* ejus, quod in Diem 14tum *Novembris* cadit, servetur deinceps ex præcepto: in reliqua verò provincia, ex Devotione.

2. De *B. Maria Virgine*, quæ totius Regni censetur patrona generalis; Statuimus, et mandamus similiter, ut *Festum immaculatæ ejus Conceptionis* servetur ex Præcepto in tota hac Provincia; ac proinde, ut omnes ab Operibus servilibus eo die abstineant.

3. Volentes occurrere Animarum perditioni, et Damnationi, multisque aliis Incommodis, quæ ex indebito Matrimonium contrahendi Modo sequuntur; Statuimus, et ordinamus, ut tam Sacerdos ipse, sive sæcularis, sive Regularis, assistens Matrimonio, quàm ipsimet contrahentes, absque expressa Licentia Ordinarii, aut Parochi, sint ipso facto excommunicati Excommunicatione Ordinario reservata.

4. Cumque

4. Cumque exigit Obedientiæ Sedi Apostolicæ a nobis debitæ professio, ut Sacrosancti Concilii Tridentini Decreta recipi, et Executioni mandari faciamus; Idque etiam prædecessores nostri nobis sedulò commendaverint: Nos nrisque annuentes, modò admittimus et recepimus Sacrosanctum Concilium illud, quoad omnia, præter
) Decretum irritans Matrimonia clandestina, seu celebrata sine præsentia parochi, et Testium; et Decretum de Concurfibus, in Ordine ad conferenda Beneficia, quod Arbitrio et prudentiæ Ordinarii relinquimus.

5. Quilibet Parochus teneatur sub pœna Suspensionis habere Librum, in quo, peracto Baptismo, statim baptizati, baptizatique parentum, et patrinorum Nomina, Mensis Dies, et Annus describi possint; Similiter et Librum pro contrahentibus Matrimonium, In quo scribantur Contrahentium, et Festum Nomina, Idemque etiam dicendum de Libro, pro Nominibus eorum, qui in suis Parochiis moriuntur.

6. Cum Sacrosanctum, et tremendum Missæ Sacrificium, cum omni Cordis Munditia, atque exteriori Devotionis ac pietatis Specie pertractandum sit, Caveant Sacerdotes et Episcopi, ne ulli Calices fiant, nec consecrentur deinceps, nisi qui ex Argento, vel Auto fuerint.

7. Ad

7. Ad præcavendas Irreverentias, et tollendos Abusûs, quos inter celebrandum sub Dio, aliisque Locis minûs decentibus committi vidimus, et audivimus: Volumus, ut de cæterô, quilibet Parochus habeat in sua Parochia Sacellum, in quo possit decenter, et cum debita Reverentia Sacrificium Missæ offerre, seu celebrare.

8 Cum Deus ex sua infinita Bonitate et Misericordia, nobis de Rege Catholico providerit, communeque Ecclesiæ et Reipublicæ Bonum exigat, ut eum Domino commendemus; Volumus, ut, cum in Missis tertia Oratio ad libitum dicenda sit, sæpius dicatur pro Rege: in reliquis verô addatur ultimæ postcommunioni Oratio. *Et Famulos tuos. &c.*

9. Cumque Consuetudo illa adeundi Conciones Hæreticorum, assistendi eorum Baptismo, nec non contrahendi Matrimonium coram Ministro hæretico, sit scandalosa, atque, juxta communem Doctorum Sententiam, illicita; ideo omnino prohibemus, ne ullus Catholicus in posterum adeat tales Conciones, aut tali Baptismo, tanquam patrinus, aut Matrina assistat, vel coram Ministro Hæretico Matrimonium contrahat; et qui contra fecerit, sciat se graviter peccare, et se Casu, Ordinario reservato, irretitum esse.

H

10. Sta-

10. Statutum quoque volumus, ut quilibet Sacerdos sæcularis moriturus condat Testamentum, constituatque aliquem sæcularem Sacerdotem ejusdem Diæcesis, in qua vivit, pro Executore, cui permittitur, (si velit) adjungere in eodem Munere, unum, vel plures Laicos.

11. Volumus, et ordinamus, ut Missa *Sti. Patritii, Hiberniæ Apostoli*, sit prima Missa de Communi *Confessoris Pontificis*, in qua habetur Oratio, *Da quæsumus*, &c.

12. Et cum prædecessores nostri in alio Concilio provinciali, Raptores Fœminarum, et omnes eis, Consilium, Auxilium, et Favorem præbentes in tali Delicto, ipso facto excommunicatos esse decreverint: Nos modò illam Excommunicationem Locorum Ordinariis reservamus.

13. Et quia *Sta. Mater Ecclesia* præcipit omnibus Christi fidelibus, ut communicent in *paschate*: Volumus, ut qui non satisfacit huic præcepto *Communionis paschalis* post trinam Admonitionem, publicè a *Congregatione* excludatur, donec *pænitentiam* agat, et publicè coram populo *Crimen* agnoscat; Quòd si non resipiscat, pro Ordinarii Arbitrio excommunicetur.

14. Et cùm tam Jure antiquo, quàm novo constet, ad parochum pertinere, *Communionem paschalem* administrare;

Nos

Nos volumus, et ordinamus, ut si quis Sacerdos sive *Regularis, sive sæcularis, etiam Capellanus alicujus Nobilis*, hanc dare præsumserit, sine expressa Licentia parochi, aut Ordinarii, sit ipso facto suspensus; et insuper puniatur ad Arbitrum Ordinarii.

15. Et ad evitandas omnes Contentiones, et pro majori parochorum Securitate; Ordinamus, ut quilibet parochus, qui non habet Institutionem, seu Collationem formalem, compareat coram Ordinario ad unam habendam intra sex Menses a publicatione hujus Decreti; vel aliter deponatur.

16. Nullus Sacerdos, sive sæcularis, sive Regularis, in Civitatibus, seu Oppidis insignioribus, celebret Missam in Ædibus privatis Nobilium, aut aliorum quorumcunque, absque expressa Ordinarii Licentia: At Executio hujus Decreti Ordinarii Arbitrio relinquatur.

Non tantum hæc Statuta, et Constitutiones hujus nostri Concilii provincialis, sed omnia insuper Acta, Conventa et Decreta Concilii provincialis *Kilkeniæ* habiti, die 22do Junii, Anno Domini 1624. sub *Illustriissimo Domino Fratre Eugenio Matthæo de Oviedo Archiepiscopo Dubliniensi*; et Concilii provincialis in parochia de *Tyrchogir* in *Diœcesi Kildariensi* habiti, Die 29, Julii,

Anno Domini 1640, hoc Concilio confirmamus, stabilimus, et innovamus.

Curent quàm diligentissimè Ordinarii Locorum, et alii, ad quos spectat, ut hæ Constitutiones quamprimùm Executioni demandentur, et ab omnibus sibi Subjectis observentur.

Patritius Russell Archiepiscopus Dublinensis, Hiberniæ primas.

Jacobus Telan, Episcopus Ossoriensis.

Lucas Waddingus, Episcopus Fernensis.

Edvardus Wesly, Episcopus Kildariensis et Administrator Lagbliniensis.

Quibus assiterunt tanquam Theologi deputati Capitulorum.

D. Edmundus Duin, pro Capitulo Dublinensi.

D. Gulhelmus Daton Decanus Ossoriensis pro. Cap. Oss.

D. Michael Rossiter pro Cap. Fern: Vicarius generalis.

D. Jacobus Russell, Decanus Dublinensis, et protonotarius Apostolicus, pro Cap. Kildariensi.

D. Morganus Cavanagh pro Cap. Lagbliniensi.

D. Edvardus Morphij Secretarius.

STATUTA

*STATUTA pro Diœcesi Dubliniensi facta,
et promulgata in Synodo Diœcesana habita
Dublinii Die 10 Junii, Anno Domini 1686.
Sub Illustrissimo Domino Patritio Russell
Archiepiscopo Dubliniensi, Hiberniæ pri-
mate.*

1 **S**TATUIMUS, et ordinamus, ut
omnes Curam Animarum habentes
quocunque modo, diligenter invigilent Cu-
ræ sibi commissæ; Scientes, *se pro Ovis
sibi commissis in Die Judicii Rationem reddi-
turos*: Quare volumus et ordinamus, ut
singulis Diebus Dominicis, ac in *Festis solem-
nibus*, populum sibi commissum, per se, vel
per alium catechizent, vel exhortentur;
et qui in hoc negligentes fuerint, sciant se
pro Ordinarii Arbitrio fore puniendos.

2. Statuimus, ut quilibet habens Curam
Animarum, habeat in sua parochia Magist-
rum Scholæ, qui parvulos istius Parochiæ
in Christianâ Doctrina, ac bonis Moribus
instruat: et Curator Animarum sæpius
inspiciat an hoc præstet; et si in hoc neg-
ligens reperiatur, expellatur, et alius di-
ligentior recipiatur.

H 3

3. Statuimus,

3. Statuimus, ut nullus habens Curam Animarum absit a sua Cura ultra tres Noctes, sine expressa Licentia Ordinarii, et quotiescunque abfuerit, etiam ad breve Tempus, relinquat Curam proximo parcho, vel alteri Sacerdoti approbato; ut si quæ Necessitas in illius Absentia occurrerit, ei præstó sit; et si ulterius abfuerit, habeat etiam Licentiam Ordinarii, et relinquat Substitutum in sua parochia approbatum ab Ordinario.

4. Statuimus, ut quilibet habens Curam Animarum sit cautus in non admittendo Ullum ad suum Altare ad celebrandum, qui non habet sub Manu Ordinarii Licentiam celebrandi, vel saltem ei constet, illum nullo Impedimento irretitum, quo minus licitè celebrare possit. Idem volumus observari, pro quocunque, qui vult audire Confessiones, vel ad populum Conciones habere: et si Regularis sit, ostendat suam Obedientiam sub Manu sui Superioris; saltem si aliquo modo sit suspectus, vel non bene notus.

5. Statuimus, ut Nullus habens Curam Animarum frequentet Tabernas, nisi quantum Necessitas exigit: Nec frequentet Loca indecentia, vel de aliquo Malo suspecta; sed abstineat se ab omnibus Lulibus, et Spectaculis per Canones prohibitis,

bitis, et ab omni Specie Mali; seque det
piæ Lectioni, et reliquis ad suum officium
persolvendum necessariis.

6. Statuimus, ut nullus Regularis ad-
ministret SS. *Eucharistiæ Sacramentum* per-
sonis sæcularibus *Die paschatis*, etiamsi
dictæ personæ sæculares aliâ Die satisfe-
cerint præcepto Ecclesiæ *de annua Commu-
nionem*, juxta *Bullam Innocentii, decimi papæ*,
editam 7mo *Februarii*, 1645.

7. Statuimus, ut nullus Regularis ad-
ministret SS. *Eucharistiæ Sacramentum* per-
sonis sæcularibus *a Dominica in Albis*, nisi
eis, qui prius satisfecerint præcepto *annuæ
Communions*; et ut hoc fiat, sæpe admo-
neant Regulares publicè, omnes sæculares
personas teneri *sub peccato mortali* com-
municare apud suos pastores *Tempore pas-
chali*; et per *Communione*m, quam apud
se præstant *Tempore paschali*, non satis-
facere *præcepto annuæ Communions*: Et Vo-
lumus, ut Regulares non admittant in
suis Conventibus, seu Capellis ullum Sa-
cerdotem sæcularem externum celebrare,
nisi prius ostendat *Licentiam celebrandi
sub Manu Ordinarii*.

8. Statuimus, ut nullus parochus vel
alius Sacerdos sæcularis administret SS. *Eu-
charistiæ Sacramentum*, *a Dominica in Albis*,
aliens Parochianis, nisi prius satisfecerint
præcepto

præcepto annuæ Communionis: Et volumus, ut parochi diligenter admoneant omnes fideles ad satisfaciendum *præcepto annuæ Communionis*; Quod fit, communicando Tempore paschali apud proprium parochum, vel ejus delegatum.

9. Statuimus, ut nullus Sacerdos, siue sæcularis siue Regularis (exceptis parochis, eorumque Coadjutoribus) bis celebret *Diebus dominicis, vel festivis*, nisi in *Nativitate Domini*: et Volumus, ut nullus Sacerdos, siue sæcularis, siue regularis, (exceptis parochis eorumque Coadjutoribus) celebret in *Ædibus privatis in Civitatibus, vel oppidis insignioribus, sine expressa Ordinarii Licentia*.

10. Statuimus, ut nullus admittatur in Exequiis ad celebrandum, vel divinum Officium ex solvendum, nisi vocatus a parochio, in cujus parochia Exequiæ celebrantur; vel saltem ab eo, cujus Vocationem approbabit parochus: Et nullus sæcularis Sacerdos assistat Officio defunctorum, nisi indutus *Superpelliceo, vel Alba, et cum Bireto*: et si quis contrarium fecerit, nihil recipiat. Ipse parochus nominet Lectores Lectionum Officii defunctorum: Regulares assistant Officio, induti vel habitu sui Ordinis respective, vel ut sæculares Sacerdotes:

Quod.

Quód si contrarium fecerint, nihil recipiant, et non admittantur ad Officium.

11. Statuimus, ut quilibet parochus, vel alius quocunque modo habens Curam Animarum, qui non potest uno Sacro suis parochianis convenienter et commodé satisfacere, habeat duo Sacella, pro duabus suis Stationibus, in quibus Missas celebret; nec alibi diebus dominicis, et festivis, absq: urgenti Necessitate, celebret, nisi in illis; habita semper Cura, ne parochiani destituantur Sacro: et si parochiani sint frigidi, et negligentes in Sacellis œdificandis, careant Missâ pro ista Statione, in qua non est Sacellum, donec illud œdificent. Si veró aliquis parochus possit commodé uno Sacro parochianis satisfacere, non dicat secundum Sacrum, nisi ut inserviat alicui personæ dignæ in sua parochia degenti, quæ commodè non potest adire Sacellum: et nunquam necessitas propria, scilicet se sustentandi, vel se ditandi, sit causa dicendi duo Sacra.

12. Statuimus, ut singuli parochi dicant duo Sacra pro quolibet defuncto parcho: et si defunctus parochus aliquid pro sua Anima aliis parochis legaverit: tunc, qui Legatum receperint, dicant pro Anima defuncti parochi tria Sacra gratis, et insuper Sacrum pro quolibet Solido ab eo illis relicto, vel pro rata illius, quod ab eo recipiunt.

piunt. et ordinamus, ut singuli parochi dicant pro Vicario generali in suo Officio defuncto, tria Sacra; et si aliquid pro Anima sua parochis reliquerit, tunc qui Legatum receperint, dicant pro Anima defuncti Vicarii quatuor Sacra, et insuper Sacrum pro quolibet Solido illis dato, vel pro rata, illius, quod ab eo recipiunt. Insuper ordinamus, ut singuli parochi dicant pro Anima defuncti Episcopi quinque Sacra, et si quid pro sua Anima parochis reliquerit, dicant singuli, qui aliquod acceperint legatum, pro illius Anima, sex Sacra, et insuper Sacrum, pro quolibet Solido ab eo illis relicto, vel pro rata illius, quod ab eo recipiunt. Hæc quoque observanda volumus, pro Episcopo, et parochis in suo Munere defunctis, vel per Resignationem, vel ex alia iusta causa ab eo amotis. Volumus, si prædicti parochi, Vicarius generalis, et Episcopus, non subito moriantur, sed tempus habeant condendi Testamenta sua post contractam Infirmitatem, et illud non condant, nec constituent unum, vel alterum Sacerdotem pro suis Executoribus, priventur prædictis Sacris, quæ gratis tenebantur Parochi pro illis dicere.

13. Statuimus, et ordinamus, ut Ordinarii semper habeant Dublinii tres Examinatores, quorum conscientias oneramus,

ut

ut nulli dent Testimonium Idoneitatis, absque diligenti Examine facto per eos simul, vel saltem duos ex illis, tum in Ordine ad Confessiones audiendas, tum ad Beneficium accipiendum. Volumus etiam, ut *Dublinii* sit semper Magister *Cæremoniarum*, sine cujus Approbatione, nullus Sæcularis Sacerdos præsumat Missam celebrare.

14. Statuimus, ut nullus admittatur ad Curam parochiæ sine prævio Examine; et ut singulis Annis pro Arbitrio Ordinarii, omnes Curam Animarum habentes, ad Examen revocentur. Idem Volumus pro Capellanis, et aliis simplicibus Sacerdotibus, ad Confessiones audiendas approbatis: et volumus, ut hi, in fine cujusque Anni Licentiam audiendi Confessiones renouent: Et eorum Conscientias oneramus, ut nullo modo præsumant Confessiones audire, antequam ab Ordinario Licentiam eas audiendi acquirant: Nec post lapsum tempus, quod habuerunt ad audiendas Confessiones, donec Licentiam renouent: et Volumus, ut nullus simplex Sacerdos audiat Confessiones, quocunque Anni tempore, sine Consensu parochi, in cujus parochia vellet eas audire: et volumus, ut quicumque in Examine minus habens inventus fuerit, ad novum Examen infra sex Menses non admittatur.

15. Statu-

15. Statuimus, ut nullus Sacerdos accipiat pro suo labore minus Solido anglicano pro qualibet Missa, et sic pro rata cujuscunque Rei, pro qua Missas dicet, juxta antiquam hujus patriæ Consuetudinem: Et si quis pro minori Stipendio Sacerdotis Laborem pro Missa celebranda exigat; vel ipse Sacerdos pro minori Stipendio Missam dicat, pro Ordinarii Arbitrio uterque puniatur; Si verò Pauper sit, qui non habet Solidum pro Missa dandum, et necesse sit, ut Missam habeat, Sacerdos pro illo eam gratis dicat.

16. Statuimus, ut nullus admittatur in Coadjutorem parochi, sine Approbatione Ordinarii, et prævio Examine. Volumus quoque et ordinamus, si quis parochus propter Senectutem, Infirmitatem, vel aliam Causam sit inidoneus ad populo serviendum, ut is eligat Coadjutorem, quem Ordinarius approbaverit: Quod si non fecerit, Ordinarius det ei Coadjutorem, quem parochus teneatur accipere sub pœna suspensionis ipso facto incurrendæ, Ordinario reservatæ. Volumus etiam, ut Ordinario relinquatur, quantum Coadjutor sic constitutus parochi solvat.

17. Statuimus, ut Omnes Curam Animarum habentes, singulis Mensibus totius Anni (exceptis Mensibus Decembri, Janu-
ario,

ario, *Februario* et *Martio*) habeant Conferentias in *Theologia morali*, et *Controversiis de Fide*, in *Civitate Dubliniensi*, *Comitatu Wicklensi*, *Comitatu Kildariensi* et *Fingallia*: Præsides autem Conferentiarum constituentur ab Ordinario: et qui, diebus statutis pro Conferentiis, abfuerint, sine justa Causa approbata a præsidente Conferentiarum, vel ab ipso Ordinario, solvat duos Solidos Anglicanos in Sumptibus reliquorum, qui adfuerint: et qui hoc renuerit solvere, sit ipso facto suspensus Suspensione Ordinario reservata.

18. Statuimus, ut omnes parochi, quanto citius potuerint, post *Feriam quintam* in *Cæna Domini*, accipiant novum Oleum, et non utantur amplius (nisi in Necessitate) veteri.

19. Statuimus, ut nullus parochus, seu alius Curam Animarum habens, exigat ullum Stipendium a suis parochianis, nisi quod istius Loci Incolæ solent ex Consuetudine solvere: Et volumus, ut idem observetur in Retributione pro Baptismate, Matrimonio, extrema Unctione, Visitatione Infirmorum, aliisque ex Consuetudine debitis: et adhortentur parochi, omnesque alii Curam Animarum habentes, populum, quod, qui *servit Altari, debeat de Altari,*

vivere; et quod dignus sit operarius Mercede sua.

20. Statuimus, et ordinamus, ut nullus recurrat ad Brachium sæculare, factiones excitando pro retentione Beneficii, vel ejus Affecutione, sub pœna Incapacitatis ullius Beneficii acquirendi: Sed relinquat Beneplacito, et Dispositioni Ordinarii.

21. Statuimus, ut, qui jus patronatûs sibi vindicat, illud coram Ordinario probet; et sic probatum illud habeat.

22. Statuimus, et volumus, ut religiosi, qui Rus mittuntur ad Eleemosynas colligendas cum Obedientia suorum Superiorum, benignè, et in Visceribus Charitatis a parochis recipiantur, et tractentur: Et volumus, ut ii Ordines Religiosorum, qui hactenus ad Altare admittebantur mendicare, sic continuent, donec contrarium ab Ordinario mandetur: sciant tamen Religiosi, Admissionem eorum ad mendicandum apud Altaria, esse ex gratuito Ordinarii Beneplacito: et non de jure, aut ex ulla obligatione. Volumus quoque, quod Religiosi istorum Ordinum, qui ad mendicandum admittuntur, aliquoties in anno adjuvent parochos in concionando, et catechizando populum: et maxime volumus, ut religiosi parochis succurrant in eorum Infirmitatibus, seu quando parochi morbo laborant.

laborant. Prohibemus autem, ne parochi impediant suos a Largitione Eleemosynarum Religiosis: Religiosi quoque nihil dicant parochianis, quod eos retardet a Charitate erga parochos. Volumus, ut nullus Religiosus dicat Sacrum in parochia ullius parochi, vel ministret ibi aliqua Sacramenta, Ipso invito, sed mutuam inter se Charitatem habeant ad christianam Concordiam: Volumus etiam, ut nullus parochus absque justa Causa ab Ordinario approbata, impediat Religiosos a mendicando ad Altaria: et si quos Abusûs Religiosi committant in mendicando, illos Ordinario indicent parochi, ut Abusus isti de medio tollantur.

23. Statuimus, ut parochi, omnesque alii Curam Animarum habentes, conentur omnes Abusûs, qui committuntur in Vigiliis Defunctorum, impedire, puniendo coram populo ad Altare, eos, qui aliquos commiserint: vel cantando impudicas Cantilenas, vel actitando impudicos Lufûs: doceant autem populum parochi, istas Vigiliis institutas fuisse ad Bonum defuncti; ut Christianos Ritûs persolverent, et orarent pro Anima defuncti, Mortisque Memoriam suis mentibus infigerent. Quare non decet ibi scurrilia agere, et Mortis Memoriam contemnere.

24. Statuimus, ut quilibet parochus annuatim solvat Episcopo pro proxi, quod hactenus consuetum fuit : et insuper Synodalia, et alia, quæ de Jure ipsi debentur.

25. Statuimus, ut quicumque utitur Orationibus pro salute alicujus consequenda, vel pro quacunque alia re obtinenda, quæ ab Ecclesia non approbatæ sunt : Vel utitur Insufflationibus, vel aliis modis indebitis, seu superstitiosis, si non desistat, post unam vel alteram Admonitionem, a Congregatione fidelium arceatur, donec resipiscat, et firmum propositum præstet, nunquam amplius idem faciendi.

26. Statuimus, ut nulla Mulier, quæ extra Matrimonium peperit, ante decem Dies purificetur : et si notorium Scandalum dederit, non purificetur ante viginti dies post partum, nec, antequam coram Altari et Congregatione suam Culpam agnoscat : et, si quis Sacerdos similem purificet, sine Venia parochi, qui debebat eam purificare, puniatur pro Arbitrio Ordinarii : et ubicunque talis peperit, puniatur juxta Delictum antequam purificetur.

27. Statuimus, ut nullus Sacerdos baptizet in aliena Parochia absque gravi Necessitate, et tunc relinquat Mulierem purificandum parochi Loci : et si quid pro Labore acceperit, reddat id parochi Loci, si vellet

vellet accipere, et nullam in posterum purificet decumbentem, seu manentem in Lecto, absque rationabili Causa.

28. Statuimus, ut omnes Curam Animarum habentes, diligenter exhortentur fideles, ad Sacramentum Confirmationis post Baptismum suscipiendum: doceatque eos Effectum istius Sacramenti, et quam necessaria sit illius Receptio in hac misera patria, ubi periculum est multoties Defectionis a fide propter persecutiones: doceantque eos reliqua ad illud Sacramentum suscipiendum necessaria: et quomodo Cognatio spiritualis in eo contrahatur inter tenentem et confirmatum, confirmatique patrem et Matrem, Matrimonium impediens, ac Contractum dirimens, sicut fit in Sacramento Baptismi, et quod non possit reiterari.

29. Statuimus, et ordinamus, ut omnes utantur Bannis; et ut Nullus præsumat sponfos conjungere sine tribus præviis Denunciationibus: et si justa Causa sit dispensandi, vel in omnibus, vel in aliquibus ex illis, petatur Dispensatio ab Ordinario, vel ejus Vicario generali: Si autem conjungendi habitent in diversis parochiis, fiant Denunciationes ab utriusque Conjugis parcho: et Volumus, ut nullus conjungat Catholicum Aatholicæ sine Licentia Ordinarii.

30. Statuimus, et ordinamus, ut Matrimonium fiat a parochō Sponsæ : et si Sponsus in aliena parochia vivat, non conjungatur, antequam ferat Testimonium sub Manu sui parochi, quod fuerit ter denunciatus, et quod nullum apparuerit Impedimentum canonicum, illum impediens a Matrimonio ineundo : et si aliquando requiratur Dispensatio in aliquibus Impedimentis Matrimonii, petatur ab Ordinario Sponsæ ; si verò ab aliquo alio Dispensatio detur, non admittatur a parochō Sponsæ, donec prius approbetur ab Ordinario Sponsæ, potestas dispensantis, ejusque Dispensatio.

31. Statuimus, ut Matrimonium (ubi commodè fieri poterit) fiat Tempore Missæ : et Missa dicatur juxta Rubricas pro Sponso et Sponsa, pro conjunctis in Matrimonium, adhibita Benedictione sacerdotali uti ibi exprimitur : et Volumus, ut conjuncti solvant Solidum pro Missa, ultra mediam Coronam, quæ secundum Consuetudinem pro Matrimonio solvi solet : et sicut a ditioribus majus hoc Stipendium expectatur, ita volumus, ut Animarum Curatores semper habeant Curam Egenorum, et pauperum, et cum eis clementer agant : Volumus etiam, ut pannus albus in Mysterium Cohabitationis, juxta antiquam hujus patriæ Consuetudinem, ponatur super
Capita

Capita eorum qui conjunguntur : Si veró aliquis ex adstantibus Matrimonio illum pannum ex Scurrilitate hinc illinc trahat, puniatur a parocho. Si vero aliquando Necessitas urgeat, ut extra Missarum Solemnia (obtentâ in Bannis Dispensatione) Matrimonium celebretur, dicat Sacerdos Matrimonio assistens, pro majori Reverentia Sacramenti, tres Orationes, quæ habentur in Missa pro Sponso et Sponsa pro Benedictione sacerdotali. Ponatur pannus albus super Capita Sponsorum Tempore Missæ, quando dicitur Sanctus, Sanctus &c. et deponatur ad Communionem : Extra veró Missam, ponatur super Capita eorum ad ista Verba : *Confirma hoc Deus, &c.* illis Genuflectentibus ; et volumus, ut hoc ab omnibus uniformiter observetur.

32. Statuimus, ut Famuli, seu Servi ac Vagabundi, a parochia in parochiam transeuntes, conjungantur a parocho, in cujus parochia tempore Matrimonii existunt : habito tamen Testimonio a parocho in cujus parochia antea vixerunt : et pro majori Securitate fiant tres Denunciationes a parocho, a quo venerunt, et a parocho, in cujus parochia vellent Matrimonium inire : et in his conjungendis, sint parochi cautissimi, ne Matrimonio invalido assistant : et
fi

(si opus sit) Ordinarium consulent, antequam tales conjungant.

33. Statuimus, ut qui per quinquennium in hac Diœcesi Curæ Animarum inservierit, relinquat Diœcesi Calicem Argenteum et pyxidem argenteam. Si verò per Decennium in ea prædictæ Curæ inservierit, ultra prædicta, relinquat Diœcesi Missale cum paramentis, seu Ornamentis decentibus: et qui hoc non præstabit (ut supra dicitur) privetur omni Curâ Animarum in tota Diœcesi: prædicta verò relicta Diœcesi Ordinarius adhibebit parochiis, pro illius Arbitrio determinatis.

34. Statuimus, ut nullus prætendat per triennem possessionem jus aliquod acquirere in parochiam, seu Beneficium sine Institutione, vel Collatione absoluta illius ab Ordinario habitâ; Quicumque enim inservit Curæ Animarum, vel acquirit jus ad aliquod Beneficium, durante tantum Ordinarii Beneplacito, est ad nutum Ordinarii amovibilis.

35. Statuimus, ut nullus Sacerdos, qui sit Executor alterius Sacerdotis defuncti, de illius Bonis disponat, nisi in illius Funere, antequam Ordinarius illius Testamentum videat, et approbet.

36. Statuimus, ut tripudiantes et tibi-
cinantes Tempore quadragesimali a Sacro
arceantur,

arceantur, nisi post primam admonitionem desistant: Volumus etiam, ut omnia Tripudia, Tibicinia, et alia Joca publica aliis Diebus dominicis, et Festis per Annum impediuntur, donec Tempus vespertinum sit elapsum; nimirum usque ad horam tertiam pomeridianam inclusivè: locusque, in quo hæc fient, nisi post trinam Admonitionem Transgressores desistant, Interdicto subijciatur.

37. Statuimus, Quòd, si quis Fornicationis, Adulterii, aut Incestûs, reus cognoscatur, pro prima Vice ad integrum Mensẽ a Missa excludatur: et postea, si acceptâ pœnitentia coram populo ad Altare, Culpam agnoscat, ad Missam iterum admittatur: Si verò ulteriùs in eandem Culpam inciderit, ad tres Menses a Congregatione et Missa excludatur, donec resipiscat, ac pœnitentiam acceptet, et suam Culpam coram populo ad Altare agnoscat.

38. Statuimus, ut omnes Curam Animarum habentes, habeant Concilium Tridentinum, quod sæpe accurate legant. Volumus etiam, ut omnes habeant Rituale Romanum, cujus Instructiones, ac Directiones pro Sacramentis ministrandis observent, ubi convenit, cum parvo Rituali, quo nos utimur: et sint omnes Uniformes, in utenda forma Absolutionis in Sacramen-
to

to pœnitentiæ, ut habetur in prædicto Rituali Romano : Observentque, quòd in fine istius Libri exprimitur : Nimirum, *Formula scribendæ in Libris habendis apud parochos* &c. Quas formulas, volumus, ut semel singulis Annis ferant ad Ordinarium.

39. Statuimus, ut nullus Sacerdos in aliqua Litè vel Controversia, alium Sacerdotem coram Judice sæculari citet; sed tantùm coram suo Ordinario : et Volumus, ut nullus Laicus Sacerdotem in Judicium ducat, vel eum citet coram Judice sæculari, antequam eum sistat coram illius Ordinario.

40. Statuimus, ut omnes parochi, alique Sacerdotes in hac Diœcesi degentes, devotè, et constanter orent in Sacro, et post Sacrum, quando recitant *de profundis*, pro Salute, prosperitate, ac Incolumitate Regis nostri serenissimi *Jacobi Secundi, totiusque regie Familiæ* : Nec non pro Incolumitate *Reginæ nostræ Mariæ* : et Volumus, ut omnes incessanter ad Deum preces effundant, ut ipsa evadat grvida, et Hæredem pariat pro Quiete, et Bono totius Reipublicæ : Volumus etiam, ut Deum enixè orent, pro Salute et Incolumitate *Illustriissimi, nec non Nobilissimi Domini D. Richardi Talbot Comitis de Tyrconnell*, qui nostræ patriæ in se suscepit Curam.

41. Statu.

41. Statimus, et ordinamus, ut singuli parochi habeant hæc Statuta, tum etiam alia Statuta provincialia, et Diæcesana a meis prædecessoribus facta, quæ aliquoties in Anno perlegant, et diligenter observent. Quæ omnia mandamus observanda sub pæna arbitraria delinquentibus ab Ordinario infligenda: Et Volumus, ut omnes Vicarii foranei invigilent Cæteris Curam Animarum habentibus in suis respectivè Districtibus, ut omnia prædicta Statuta habeant, eaque Executioni mandent.

33.

STATUTA Diæcesis Dublinensis concernentia Religiosos, cum Casibus reservatis ejusdem Diæcesis.

1. **S**TATUIMUS, ut nullus vagus, et ignotus Sacerdos admittatur a Religiosis ad celebrandum in eorum Sacellis, sine expressa Licentia Ordinarii in Scriptis habita.

2. Statuimus, ut nullus Regularis, qui non est absolutè, et simpliciter approbatus, sed tantum ad tempus, audiat Confessiones eorum, qui intendunt satisfacere præcepto annuæ Communionis.

3. Statu-

3. Statuimus, ut nullus Regularis audiat Confessiones Sæcularium sine Approbatione Ordinarii.

4. Statuimus, ut Regulares absoluté, et simpliciter approbati, audientes Confessiones Sæcularium, in Ordine ad satisfaciendum præcepto annuæ Communionis, dent eis Schedulas de eorum Confessionibus auditis, quas ad suos parochos deferant.

5. Statuimus, ut nullus Regularis administret Eucharistiæ Sacramentum personis sæcularibus (exceptis suis Famulis) *Die paschatis*; etiamsi dictæ personæ alia Die satisfecerint præcepto Ecclesiæ de annua Communione.

6. Statuimus, ut nullus Regularis administret SS. Eucharistiæ Sacramentum personis sæcularibus a *Dominica in Albis*; nisi eis, qui prius satisfecerint præcepto annuæ Communionis, et ut huic præcepto satisfiat, sæpe admoneant Regulares publicè et privatim omnes sæculares personas teneri sub *peccato mortali* communicare apud suos pastores *Tempore Paschali*; et per Communionem, quam apud se præstant *Tempore paschali* non satisfieri præcepto annuæ Communionis.

7. Statuimus, ut nullus Sacerdos regularis sine speciali privilegio, ab Ordinario approbato, bis celebret Missam Diebus Dominicis,

minicis, et festivis, præterquam in *Nativitate Domini*.

8. Statuimus, ut nullus Regularis celebret Missam in *Ædibus* privatis, extra suorum *Conventus*, vel *Domos* religiosas, in *Civitatibus*, vel *oppidis* insignioribus, sine expressa *Ordinarii* Licentia.

9. Statuimus, ut nullus Regularis communicet aliquam personam sæcularem extra suum *Conventum*, vel *Domos* religiosas.

10. Statuimus, ut nullus Regularis, qui apud *Nobilem* est *Capellanus*, Missam celebret, nisi in *Oratorio* nitidé, et decenter ornato.

11. Statuimus, ut nullus Regularis eat ad exequias, nisi vocatus: et tunc, cum *Habitu* sui *Ordinis*, vel cum *Alba*, aut *Superpelliceo*, *Officio* defunctorum assistat.

12. Statuimus, ut nullus Regularis ministret *Munia* parochialia. Qualia sunt *Baptismus*, *Matrimonium*, extrema *Unctio*, *Viaticum*, *Communio* paschalis, *purificatio* *Mulierum* post partum, *Benedictio* *Sepulturæ* defunctorum, et cætera, quæ sunt propria *Parocho*, nisi de illius *Licentia*, vel ex gravi *Necessitate*, in *Absentia* *parochi*, id est, quando *parochus* ipse, vel ejus *Coadjutor*, seu *Substitutus*, non potest haberi. Prædicta Statuta observanda sunt

sub pœna Suspensionis Transgressoribus infligendæ.

Sciant tamen de facto latam esse Excommunicationem Ordinario reservatam, contra Religiosos assistentes Matrimonio, sine parochi, vel Ordinarii Licentia.

34

*CASUS RESERVATI DIÆCESIS
DUBLINIENSIS.*

1. **H**ÆRESIS tam materialis quam formalis.

2. *APOSTATIA.*

3. *COMMUNICATIO* cum Hæreticis, in divinis, id est, Auditio Concionum hæreticorum Ministrorum: Adesse eorum precibus communibus, vel eorum Ministrationi Sacramentorum.

4. *HOMICIDIUM voluntarium*, illudve consulens, vel adjuvans.

5. *INCENDIUM voluntarium* domorum, aut frumenti, illudve consulens, aut adjuvans.

6. *SIMONIA.*

7. *COPULA carnalis* Clerici, sive attentata, sive completa.

8. *SODOMIA quæcunque.*

9. *BES-*

9. *BESTIALITAS.*

10. *COPULA carnalis* inter personas Consanguinitate, vel affinitate conjunctas, in gradibus ab Ecclesia prohibitis : aut inter personas Cognatione spiritali conjunctas, aut cum Sanctimonialibus.

11. *PECCATUM Complicis*, id est, peccatum illius, quæ in materia carnali quocunque modo peccaverit cum suo *Confessario*.

12. *PERJURIUM* coram Judice, five sæculari five ecclesiastico.

13. *PERCUSSIO voluntaria* parentum.

14. *SORTILEGIUM.*

15. *MALEFICIUM.*

16. *SUPERSTITIO.*

17. *FRAUDATIO Vectigalium* Regis.

18. *PROCURATIO voluntaria* Abortûs, vel Sterilitatis.

PECCATA, quæ habent in hac Diœcesi Excommunicationem sibi annexam, et Ordinario reservata, sunt.

1. **P***PECCATUM* Sacerdotis, five sæcularis, five regularis Matrimonio assistentis, sine expressa parochi, vel Ordinarii Licentia.

K 2

2. *PEC-*

35.

2. *PECCATUM* contrahentium Matrimonium clandestinum coram quocunque alio, quàm paroco proprio, sine parochi proprii, vel ordinarii expressa Licentia.

3. *TESTIUM*, et omnium ad tale Matrimonium inducentium & adjuvantium.

4. *SACERDOTIS*, intra Gradûs prohibitos scienter aliquos conjungentis matrimonialiter; et ipsorum ita contrahentium, non habitâ prius Dispensatione.

5. *CATHOLICI Viri*, aut Mulieris catholicæ contrahentis Matrimonium cum aliquo ex *Judæorum, Turcarum, vel Maurorum* Stirpe orto; nec non ipsius Sacerdotis, omniumque aliorum tali Matrimonio assistentium, vel ad illud inducentium, vel adjuvantium.

6. *RAPTORUM* fœminarum sub potestate parentum, Tutorum, aut Curatorum constitutarum, etiamsi ipsæ consenserint: Nec non quarumcunque aliarum sui Juris fœminarum, sine proprio Ipsarum Consensu: ac Omnium hujusmodi Raptoribus, Consilium, Auxilium, aut Favorem præbentium.

COMMUTATIO JEJUNII FERIÆ
QUARTIÆ.

CLEMENS PAPA ROMANUS.

Venerabilis Frater, Salutem, et Apostolicam Benedictionem.

“ CUM, sicut pro parte tua, et aliorum
“ venerabilium Fratrum nostrorum
“ Episcoporum Regni Hiberniæ nobis nuper
“ expositum fuit, quod multi ex Catholicis
“ istarum partium, tametsi ex Usu
“ in eisdem partibus introducto, ad servandum,
“ *singulis quartis Feriis* a Carnibus: ac
“ *singulis sextis Feriis*, et in multis Locis,
“ etiara *Sabbatis*, ab Ovis Abstinētiā, se teneri
“ existiment, nihilominus ejusmodi Abstinētiā non
“ servant: Tu verò, ac Episcopi præfati, illorum
“ Conscientiarum Quietē a nobis opportunē
“ provideri plurimū desideretis: Nos tuis,
“ et eorundem Episcoporum Votis. hac in re,
“ quantū cum Domino possumus, favorabiliter
“ annuere, prædictorumque Catholicorum Conscientiarum
“ Tranquilitati consulere cupientes: Te-
“ que,

“ que, ac dictorum Episcoporum, et Ca-
 “ tholicorum singulares personas, a qui-
 “ busvis Excommunicationis, Suspensionis,
 “ Interdicti, aliisque Ecclesiasticis Censu-
 “ ris, et pœnis, a Jure vel ab Homine
 “ quovis præterquam præmissorum Occa-
 “ sione, vel Causa latis; Si quibus quo-
 “ modolibet innodatae existant, ad Effect-
 “ um præsentium duntaxat consequen-
 “ dum, harum Serie absolventes et abso-
 “ lutos fore censentes: Supplicationibus,
 “ tuo, et prædictorum Episcoporum No-
 “ mine, nobis super hoc humiliter porrec-
 “ tis, inclinati; de Venerabilium Fratrum
 “ nostrorum, sacrae Romanae Ecclesiae Car-
 “ dinalium, Negotiis propagandae Fidei
 “ præpositorum, Consilio, Fraternitati tuæ
 “ omnes ac singulos Catholicos *Civitatis*,
 “ et *Diaecesis Dublinensis* Subditos tuos a
 “ Censuris, et pœnis ecclesiasticis quibus-
 “ libet (si quas propter Transgressionem
 “ Usus præfati, quovis modo incurrerunt,
 “ seu incurrisse dici, censer, vel prætendi
 “, possent) Authoritate nostrâ Apostolicâ,
 “ arbitrio tuo in utroque Foro absolvendi,
 “ et plenariè liberandi; dictasque pœnas
 “ eis, et eorum culibet gratiosè remit-
 “ tendi, et condonandi, ac illis Obligati-
 “ onem servandi de cæterò Abstinendam
 “ hujusmodi; ita ut singulis quidem *quar-*
 “ *uis*

" *tis Feriis*, Carnibus; singulis verò *sex*
 " *tis Feriis*, et *Sabbatis* respective, ovis
 " (extra tamen *Quadragesimæ*, aliorumque
 " Jejuniorum, quæ *Ecclesia Catholica* ge-
 " neraliter servat, Tempora) uti, et vesci
 " liberè, et licitè, ac absque ullo Consci-
 " entię Scrupulo, ulliusque peccati, aut
 " Censuræ, vel pœnæ Ecclesiasticæ incurfu
 " possint, et valeant dicta Authoritate Ar-
 " bitrio pariter tuo relaxandi; seu illis Ob-
 " ligationem hujusmodi in alia pietatis
 " opera per te præscribenda commutan-
 " di, quamcunque necessariam, et oppor-
 " tunam facultatem eadem Authoritate,
 " Tenore præsentium, tribuimus, et im-
 " pertimur: et tibi, ut eandem faculta-
 " tem Episcopis comprovincialibus, seu
 " ubi Episcopi non sunt, Vicariis Aposto-
 " licis, ibidem, ab hac sancta Sede de-
 " putatis: Unicuique scilicet eorum quoad
 " respectivè Subditos communicare liberè,
 " et licitè valeas; Authoritate et Tenore
 " præsentium concedimus, et indulgemus;
 " salvâ tamen semper in præmissis Autho-
 " ritate Consanguinitatis prædictorum
 " Cardinalium: non obstantibus præmis-
 " sis, nec non Apostolicis, ac in univer-
 " salibus, provincialibusque et synodalibus
 " Conciliis editis generalibus, vel speciali-
 " bus concessionibus, et Ordinationibus,
 " et

“ et quibuscumque etiam juramento, Confir-
 “ matione Apostolicâ, vel quavis firmi-
 “ tate alia roboratis, statutis, et Consue-
 “ tudinibus, privilegiis quoque indultis,
 “ et Litteris Apostolicis in contrarium
 “ præmissorum quomodolibet concessis,
 “ confirmatis, et innovatis: Quibus omni-
 “ bus, et singulis illorum Tenores præsen-
 “ tibus pro plenè, et sufficienter expressis,
 “ et ad Verbum insertis habentes (illis
 “ aliâs in suo Robore permanfuris) ad præ-
 “ missorum effectum hac Vice duntaxat
 “ specialiter, et expressè derogamus, cæ-
 “ terisque contrariis quibuscumque.”

Datum Romæ apud S. Mariam majorem
 sub Annulo Piscatoris, die 14, Septembris,
 Anno, 1671. Pontificatus nostri, Anno 2do.
 Infra erat signatum,

J. Slussius.

Collata cum Originali concordat,—ita testamur.

Ms: Airolds, Abbas S. Abundii.
Loco Sigilli.

HÆC BULLA, acceptata fuit a R^{mo}
 D^{no} Petro Talbot Archiepiscopo Dublinensi,
 et Oliverio Plunkett Archiepiscopo Ardmachano,
 et Primate totius Hiberniæ, aliisque
 Episcopis Regni hujus. Commutaverunt
 illud

illud in quinque *pater* et *ave*, et *Credo*, dicenda semel in *Septimana*, pro Exaltatione *Catholicæ Fidei*, et quâ Die voluerit quis ea dicere: vel quamcunque voluerit dare Eleemosynam intra eandem *Septimanam*. Mense *Novembris*, Anno 1671.

Oliverius Plunkett Archiepiscopus Armachanus declaravit nuper defuncto *Archiepiscopo Dublinensi*, neminem sub aliquo peccato teneri ad recitandas prædictas preces.

REVOCATIO FACULTATIS
dispensandi usque ad 4tum. Gradum.

Illme, ac Rdme, Dne.

“ I N T E R Facultates Hiberniæ præ-
“ latis, ac Missionariis concedi solitas,
“ illa etiam habetur, dispensandi in 3tio
“ et 4to *simplici*, et *mixto*; Cum verò
“ innotuerit *Romæ*, circa hujusmodi facultatis
“ Usus, quemdam paulatim intro-
“ ductum fuisse dispensandi Modum, a
“ Summorum pontificum, et S. Congregationis
“ S. Officii mente, penitus alienum,
“ propter diversam omnino Intelligentiam:
“ ad eam quantocius tollendum
“ eminentissimi præfatæ Congregationis
“ Cardinales

“ Cardinales peculiari tandem Studio, Ze-
 “ loque incubuere : conclusumque per eos,
 “ et declaratum fuit super Intelligentia
 “ Verborum *Simplici, et mixto*, in facul-
 “ tatibus dispensandi in *3tio, et 4to Gradu*
 “ appositorum, eam esse genuinam, ac le-
 “ gitimam eorundem Verborum Intelli-
 “ gentiam; ut scilicet Facultas dispensandi
 “ in *3tio, et 4to simplici et mixto*, non pos-
 “ sit extendi ad *3tium Gradum*, quando
 “ non habet mixturam cum *4to*, sed sit
 “ necessaria *4ti Gradus* accessio, super quem
 “ cadit dispensatio *3tii*: Cum enim Sancta
 “ eadem Congregatio concedit facultatem
 “ dispensandi in *3tio*, hæc illi apponit Ver-
 “ ba, *dispensandi in 3tio et 3tio, et 4to*
 “ *simplici et mixto*. Ex quo censuit eos
 “ contra Mentem Summorum pontificum
 “ penitus agere; qui, sub prætextu dictæ
 “ facultatis, dispensant in *3tio Gradu*,
 “ quando non habet mixturam cum *4to*:
 “ et multo magis, cum sub præsumptione
 “ verbi illius *mixto*, audent dispensare in
 “ *Gradu 2do*, quâcunque Mixturâ, quam
 “ habeat cum *3tio*. Ad evitanda ergo gra-
 “ vissima, quæ ex hisce Abusibus potu-
 “ berant Inconvenientia; Mihi eminens-
 “ tissimi S. præfatæ Congregationis Car-
 “ dinales dederunt Curam, ut omnes *Hi-*
 “ *berniæ*

“ *berniæ* prælati, Missionum præfecti, Mis-
 “ sionarii, alique Sacerdotes, tam sæ-
 “ culares, quàm Regulares, quibus hujus-
 “ modi hætenus data est Facultas, sciant
 “ quomodo eâ uti, et quo Limite dilata-
 “ tas nimium Usurpationes coercere debe-
 “ ant: id autem minori, quo licet, cum
 “ Strepitu fieri volunt, ne res ista in pub-
 “ licum promanet, et summos Conscientiis
 “ injiciat Scrupulos: ad quos sane depel-
 “ lendos, placuit *Sanctissimo Domino nostro*
 “ de plenitudine Authoritatis suæ, cuncta
 “ Matrimonia cum Dispensatione 2di et
 “ 3tii Gradûs hucusque contracta convali-
 “ dare. Vult autem *sua Sanctitas*, in his
 “ significandis, omnes illius Regni præsu-
 “ les, cæterosque supra citatos viros mo-
 “ neri, non oportere hanc declarationem
 “ manifestare iis dispensatis, quibus nullus
 “ inest de hujusmodi dispensationibus Scr-
 “ pulus: quique invincibiliter ignorant,
 “ se dispensatos fuisse a non habente facul-
 “ tatem: et quia timeri etiam potest, ne
 “ populi videntes, quod præsules, et Viri
 “ supra dicti, non amplius dispensent ex
 “ More in 2do, et 3tio, et 3tio simplicii, in
 “ eam deveniant Suspicionem, quod malè
 “ fuerint dispensati: Opus insuper esse pu-
 “ tat, quod, cum præsules, alique hujus
 “ facultatis Viri rogabuntur pro Dispensa-
 “ tione

“ tione in 2do, et 3tio, ut supra, non di-
 “ cant se non habuisse anté facultatem dis-
 “ pensandi in illis Gradibus; sed tantúm
 “ asserant, illam non amplius concedi. Quód
 “ si non Nemo reperiatur, qui aliquo super
 “ hoc vexetur Scrupulo, poterit eximi
 “ illi, edocendo Revalidationem a *Sancti-*
 “ *tate sua* factam. Hæc omnia et singula
 “ Dominationi vestræ illustrissimæ, Emi-
 “ nentissimorum sacre Congregationis, et
 “ S. Officii Cardinalium Nomine, signifi-
 “ co: ac tanquam Decretum a dicta S.
 “ Congregatione emanatum servari debere
 “ judico: rogoque, ut prænominatis Mis-
 “ sionum præfectis, Missionariis, aliisque
 “ Sacerdotibus, seu sæcularibus, seu re-
 “ gularibus, simili facultate munitis, hæc
 “ eadem imponere velit: qua tamen in
 “ re, ea, quæ supra præscribuntur, præ-
 “ caveat; Ut scilicet omnia secretissimè
 “ iis, quibus oportet, tantúm nuntientur.”
 Interea propensissima cum Voluntatis De-
 votione maneo

Bruxellis 29mo. } Illmæ, ac Romæ Domi-
Julii 1670. } nationis vræ humillimus
 } Servus *Ms. Airols. Ab-*
 } *bas S. Abundii.*

OMNI-

*OMNIBUS et singulis Pastoribus Diœcesis
Dubliniensis præsentes visuris Salutem in
Domino sempiternam.*

AD prævenienda plurima Incommô-
da consimilia iis, quæ olim acci-
derunt, de facili Admissione vagorum,
Sacerdotum, ac Regularium ad Altaria
sive ad celebrandum, sive ad mendican-
dum; cautum sit pro futuro, et præci-
pio, ut nullus *Ecclesiasticus vagus, et ig-
notus*, admittatur ad Altare sub quo-
cumque prætextu, absque proprii Ordini-
arii commendatitiis in Scriptis, sigillo-
que munitis, unâ cum Titulis Ordinum.
Insuper mando, Ut Alienigena non co-
optetur in Coadjutorem; sine nostra Li-
centia, Approbatione, præviaque Exa-
minatione canonica. Denique nullus
privatus Capellanus administret pastora-
lia Sacramenta sine Parochi Loci Licen-
tia.

Datum 11mo Augusti 1677.

{ *PATRITIUS EVERARDUS*
{ *Vicarius Generalis Dublinensis.*
L CUM

CUM gravi meo Dolore accepi, Ecclesiasticos undique ad Funera convolare, magno vel hæredum, vel Amicorum Gravamine, propter Sumptûs in iis impendi solitos. Quare omnibus, ac singulis per *Diæcesim Dubliniensem* Sacerdotibus mando, ac præcipio, ut nulli posthac ad ejusmodi Funera accedant non invitati. Quod ut deinceps observetur, curent, velim, quàm diligentissimè parochi.

Datum 31mo. *Augusti* 1677.

PATRITIUS EVERARDUS
Vicarius Generalis Dubliniensis.

STATUTA pro Diæcesi Dublinensi facta, et promulgata in Synodo Diæcesana habita Dublinii die nono Maii Anno Domini, 1688; sub Illmo, et Rdmo Dom. Dom. Patritio Russell, Archiepiscopo Dublinensi, Hiberniæ Primate.

CUM ultra spem, et Expectationem nostram in dies paupertas, et Miseria parochorum crescat,

1. Statuimus, ut parochi (si velint) quater in Anno Diebus, quibus ipsis magis opportunum

opportunitum videbitur, publicè ad Altare pro sui Sustainatione Eleemosynas petant, ultra id, quod hactenus a suis parochianis pro suo Labore, et Servitio, recipere solebant, et hoc continuare possunt, donec Deus ex sua infinita Misericordia abundantius pro eis providerit, et non ultra.

2. Statuimus, si quis alium accuset, quod asseruerit, vel defenderit aliquam Doctrinam a Summis pontificibus damnatam, illum coram Ordinario sistat, et si hoc probaverit, puniatur talem Doctrinam asserens vel defendens, ad Arbitrium Ordinarii, ultra pœnas a summis pontificibus in Tales statutas: Si verò accusans hoc non probaverit, puniatur ille ab Ordinario pro illius Arbitrio ultra pœnas a Jure Calumniatoribus infligendas.

3. Statuimus, ut ægri, seu infirmi, sub pœna Excommunicationis incurrendæ, teneantur parochum, vel alium Sacerdotem illius Vices subeuntem, accersere infra quatuor Dies a sua Infirmitate, vel citius, si gravi Infirmitate laborent, a quo Ritûs Ecclesiæ recipiant.

4. Statuimus, quod nullus, sub pœna Excommunicationis ipso facto incurrendæ, appellet ad aliquam personam ecclesiasticam a nostra Sententia, nisi ad Summum pontificem, vel ejus Legatum sive Nuncium.

5. Ultimò declaramus nos non intendere in Casibus nobis reservatis, ullum peccatum merè internum reservare, nec ullum peccatum, quod Confessarius prudenter judicet non esse mortale. Concedimus facultatem absolvendi ab omnibus Casibus nobis reservatis Vicario nostro generali, Vicariis foraneis, et Examinatoribus nostris.

40. *ACTA, Conventa, et Ordinata in Concilio provinciali Dublinii habito sub Illmo, et Rmo Dom, Dno Patrio Russell, Archiepiscopo Dubliniensi et Hiberniæ Primæ, ejusque Suffraganeis, quorum Nōmina subscribuntur.*

Die 1mo Augusti, Anno Dom: 1688.

CUM, juxta Sacrosancti Concilii Tridentini Decreta, simus singulis triennis obligati ad Concilium provinciale celebrandum; et cum Tempora modò (Deo optimo maximo gratias) nos permittant in hoc, Muneri nostro aliquàlter satisfacere, hoc (Deo adjuvante) inimus, et instituimus Concilium, ad orthodoxam Fidem augendam, bonos Mores tuendos, pravosque corrigendos. Quare

1. Statuimus, et declaramus, quòd parochorum proprium sit administrare omnia Sacramenta parochialia militibus, dum in præfidiis

præfidiis degunt, nisi eorum Capellani per aliquod speciale privilegium contrarium ostenderint, et probaverint.

2. Quód quilibet Sacerdos, et parochus dicat unum Sacrum semel in qualibet hebdomada pro prosperitate, Salute ac Conservatione *Serenissimi Regis nostri, Reginae nostræ, Mariæ, Principis nostri, Reginae Catharinæ, et Proregis nostri Richardi Comitis de Tyrconnell.*

3. Et quia aliunde statutum fuit in Concilio provinciali a nobis habito, ut ii, qui Communionis paschalis præcepto non satisfecerint ante Diem Ascensionis Domini, sint ter admonendi antequam excommunicentur, et jam Dubium ortum est super hoc, nobisque allatum; Quando scilicet, et intra quod Tempus, hæ Admonitiones faciendæ sint. Nos hoc præsentí nostro Statuto declaramus, Tempus faciendi has tres Admonitiones, quarum prima privata esse debet, esse tres Septimanas supra dictum Diem immediatè sequentes.

4. Quód nullus Sacerdos, falsos, seu alienos Crines (quos vulgò periwigs vocamus) præsumat gerere, sine expressa sui Ordinarii Licentia.

5. Quód sit penes quemlibet Ordinarium posse, iusta de Causa, dispensare in omnibus, et singulis Statutis, hujus, et cujuscunque

alterius Concilii provincialis in hac provincia nostra antehac habiti; modò id faciant cum iis duntaxat, qui sibi subditi sunt, et intra Fines propriæ Diæcesis.

6. Quòd quilibet parochus singulis Diebus Dominicis explicet unum vel alterum punctum Doctrinæ Christianæ, vel brevem aliquam Exhortationem habeat ad populum immediate post Evangelium, idque sub pæna Suspensionis incurrendæ.

7. Non tantùm hæc Statuta, et Constitutiones hujus nostri Concilii provincialis, sed omnia insuper Acta, Conventa, et Decreta Concilii provincialis *Kilkenniae* habiti Die 22do. *Junii* Anno Dom: 1624, Sub *Illmo Dno Eugenio Matthæo Archiepiscopo Dublinensi*: Concilii provincialis in parochia de *Tyrbogir* in *Diæcesi Kildariensi* habiti Die 29no. *Julii*, Anno Dom: 1640: Nec non Concilii provincialis a Nobis habiti *Dublinii* Die 24to. *Julii*, Anno Dom: 1685, hoc præsentì Concilio confirmamus, stabilimus, et innovamus.

Curent quàm diligentissimè Ordinarii Locorum, et alii, ad quos spectat, ut hæc Statuta, et Constitutiones, quàm primùm Executioni mandentur, et ab Omnibus sibi Subjectis observentur.

Patritius

*Patritius Russell, Archiepiscopus Dubl.
Hiberniæ prim.*

Jacobus Felan, Episcopus Ossoriensis.

Quibus adfiterunt procuratores a Capitulis
deputati.

Jacobus Russell, Decanus Dubliniensis.

*Gulielmus Daton, Decanus Ossoriensis,
pro Capit: Ossor.*

*Bernardus Molloy, Vicarius Generalis,
pro Capit: Kildar.*

*Conallus Morus, Vicarius Generalis pro
Capit: Laughlin.*

*Jacobus Prendergast Deputatus a Capit:
Fernensi.*

Edwardus Morphy Secretarius.

*ACTA et Ordinata in Synodo Diæcesana ha-
bitâ Dublinii, Die 24to. Aprilis, Anno
Dom: 1689. Sub Illmo, et Rdmò Dno
Dno Patritio Russell Archiepiscopo Dubli-
niensi, et Hiberniæ Primate.*

1. **U**T nullus habens Curam Animarum,
sine expressa Ordinarii Licentia, sit pro
alio Fidejussor, ultra pretium 40 Solidorum.

2. Prohibetur diebus Jejuniarum Esus
piscium in Collatiunculis.

3. Declaratum est Romæ a S. Congre-
gatione de propaganda Fide, quod non sit
licitum

licitum vesci Ovis feriis sextis incidentibus in Vigiliis, seu quatuor Tempora.

4. Commutationem ab Illmo, et Rdmo Dorn. Eugenio Matthæo piæ Memoræ Archiepiscopo Dubliniensi circa Esu-
m Lacti-
ciniorum Vi *Bullæ Clementis Papæ 8vi*, in
quinq̃ies Pater et Ave, seu *Solutionem So-*
lidi factam, commutamus in Recitationem
Unius Rosarii constantis ex *quinque*, vel
sex Decadibus semel *singulis Septimanis* per
Quadragesimam faciendam, donec *Roma*
habeatur Dispensatio absolutè tollendi Ob-
ligationem abstinendi a *Lacticiis* in *Qua-*
dragesima: et declaramus, nos non intendere
ullos obligare ad Recitationem *Rosarii*, nisi
sub peccato veniali.

42. *BREVE Sanctissimi Dni. Dni nostri A-*
lexandri 7mi Summi Pontificis, ad Ill-
mum, et Rdnum Episcopum Andegaven-
sem, una cum Decreto ejusdem pontificis.

DECRETUM FERIA 5ta Die 30mo.
Januarii 1659, in Congregatione generali
sanctæ Romanæ, et universalis Inquisiti-
onis habita in palatio Apostolico Montis
Quirinalis coram Sanctissimo Dno nostro
Dno Alexandro Divina providentia Papa
7mo, Eminentissimis, ac Reverendissimis
Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardi-
nalibus

*nalibus in Universa Republica Christiana,
contra hæreticam pravitatem generalibus
Inquisitoribus a Sancta Sede Apostolica spe-
cialiter deputatis.*

CUM nuper a Regularibus mendican-
tibus *Diæcesis Andegavenfis* Judicio
Sedis Apostolicæ (ad quam duntaxat Con-
troversias Fidei, et Morum Universalis
Ecclesiæ pertinet definire) infra insertæ
propositiones fuerint oblatae; de Mandato
Sanctissimi Dni nostri Dni Alexandri Divina
providentia *Papæ 7mi*, plurium Theo-
logorum, et Canonistarum a Sanctitate sua
ad id specialiter deputatorum Examini sunt
commissæ: Quo peracto, et relato Sancti-
tati suæ, unanimi eorundem Theologo-
rum atque Canonistarum Censurâ, *Idem
Sanctissimus*, auditis Votis eminentissimo-
rum, et reverendissimorum Dnorum Car-
dinalium generalium Inquisitorum, easdem
propositiones (prout infra qualificatas) Au-
thoritate Apostolicâ declaravit, et declara-
tas decrevit, et tales ab omnibus haberi
præcepit.

1. *CONCILIUM Tridentinum* non ob-
ligat Regulares in *Gallia* ad obtinendas Ap-
probationes ab Episcopis, ut sæcularium
Confessiones audire possint; neque ex illius
Concilii Authoritate privilegia Regularium
restringi

restringi possunt, cum in *Gallia* receptum non sit, præterquam in Decisionibus Fidei; neque etiam *Bulla Pii 4ti*, pro Confirmatione illius Concilii promulgata. ¶ Est falsa, temeraria, scandalosa, in *Hæresim*, et *Schisma* inducens, sacro *Concilio Tridentino* et *Sedi Apostolicæ* injuriosa.

2.^a Ubi *Concilium Tridentinum* est receptum, non possunt Episcopi restringere, vel limitare Approbationes, quas Regularibus concedunt ad Confessiones audiendas; neque illas ulla ex Causa revocare; quinimo Ordinum mendicantium Religiosi ad eas Approbationes obtinendas non tenentur; et si ab Episcopis Religiosi non probentur, rejectio illa tantundem valet, ac si Approbatio concessa fuisset.

Complexè accepta, est falsa, temeraria, scandalosa, et erronea.

3.^a Regulares Ordinum Mendicantium semel approbati ab uno Episcopo ad Confessiones audiendas in sua Diœcesi, habentur pro approbatis in aliis Diœcesibus; nec novà Episcoporum indigent approbatione. Regulares habent potestatem absolvendi a peccatis Episcopo reservatis, etiamsi ab Episcopo autoritas ipsa ipsis non indulta fuerit. ¶ Quoad primam partem, est falsa, et Saluti Animarum perniciofa: Quoad 2dam partem,

partem, est falsa, Auctoritati Episcoporum, et Sedis Apostolicæ injuriosa.

4.^a Nullus in Foro Conscientiæ parochiæ suæ interesse tenetur, nec ad annuam Confessionem, nec ad Missas parochiales, nec ad audiendum Verbum Dei, Divinam Legem, Fidei Rudimenta, Morumque Doctrinam, quæ ibi in Catechesibus annunciantur, et docentur.

Quoad 1^{am} & 2^{am} partem simpliciter accepta, est erronea, et temeraria: Suppositis verò privilegiis Apostolicis nullam meretur Censuram: Quoad tertiam partem, de Auditione Verbi Dei, servetur Dispositio *Sacri Concilii Tridentini*.

5.ª Talem Legem in hac Materia, nec Episcopi nec Concilia provinciarum, vel Nationum sancire, nec delinquentes aliquibus pænis, aut Ecclesiasticis Censuris mulctare possunt. Suppositis itidem privilegiis Apostolicis, nullam meretur Censuram, Verum ista non est prædicanda, nec publicè docenda, prout nec præcedens quarta.

6.^a Regulares Mendicantes petere possunt licite a Judicibus Sæcularibus, ut injungant Episcopis, quatenus ipsis Mandata concedant ad prædicandum in *Adventu*, et *Quadragesima*: Quod si renuant facere Episcopi, Decretum Judicum Sæcularium tantundem valet, ac si permissio dictis Religiosis

osis concessa fuisset.' Est falsa, erronea, et in *Hæresim*, ac *Schisma* inducens; hanc ergo Qualificationem, et Declarationem a cunctis tenendam, sequendam, et in praxi observandam esse Sanctitas sua declaravit, et mandavit sub pæna contra Schismaticos, temerarios, Seditiosos, ac de Hæresi suspectos impositis, Contrariis quibuscunque non obstantibus.

43.

INDULGENTIA CONCESSA PRO
ORATORIIS, SEU ECCLESIIS.

CLEMENS PAPA 10mus *Universis Christi Fidelibus præsentis Litteras inspecturis.*

Salutem et Apostolicam Benedictionem.

“ Ad augendam fidelium Religionem, et
 “ Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ
 “ Thesauris pia Charitate intenti, Omni-
 “ bus utriusque Sexûs Christi fidelibus
 “ verè pænitentibus, et confessis, ac sacra
 “ Communione resectis, qui aliquod ex
 “ Oratoriis in Regno *Hiberniæ* existentibus,
 “ per Ordinarios tamen Locorum appro-
 “ batis, in quibus nulla alia Indulgentia
 “ reperitur concessa, *Die festo Dedicationis*
 “ cujuscunque,

“ cujuslibet, Oratorii hujusmodi per eos-
 “ dem Ordinarios specificando, ac etiam in
 “ *Festo Titularis a primis Vesperis* usque ad
 “ *Occasum Solis* Dierum hujusmodi, sin-
 “ gulis Annis devotè visitaverint, et ibi
 “ pro Christianorum principum Concordia,
 “ Hæresum Extirpatione, ac Sanctæ Ma-
 “ tris Ecclesiæ Exaltatione, pias ad Deum
 “ preces effuderint, Quo Festo id egerint,
 “ plenariam omnium suorum peccatorum
 “ Indulgentiam, et Remissionem miseri-
 “ corditer in Domino concedimus, præ-
 “ sentibus ad 30 Annos tantum valituris;
 “ Volumus autem, ut, si alioqui uti fideli-
 “ bus præfatâ Oratoria, seu aliquod eo-
 “ rum visitantibus aliqua alia Indulgentia
 “ perpetuò, vel ad Tempus non elapsum
 “ duratura, concessa fuerit, vel, si pro Im-
 “ petratione, Admissione, seu publicatione
 “ præsentium, aliquid vel minimum de-
 “ tur, aut sponte recipiatur, præsentibus
 “ nullæ sint; quodque præsentium trans-
 “ criptis etiam impressis manu alicujus No-
 “ tarii publici subscriptis, et Sigillo per-
 “ sonæ in Dignitate Ecclesiastica constitu-
 “ tæ munitis, eadem prorsus Fides adhi-
 “ beatur, quæ adhiberetur præsentibus, si
 “ forent exhibitæ, vel ostensæ.” Datum
Romæ apud S. Mariam majorem sub An-
nulo

nulo *piscatoris* Die 10mo. *Augusti*, Anno Dom: 1678.

Hoc gratiosum Indultum fuit acceptum in Concilio provinciali habito *Dublinii* sub *Illmo*, et *Rdmo Dno Patritio Russell*, cum suis suffraganeis, Die 24to. *Julii* 1675.

Observandum, quod si aliqua ex prædictis Dedicationum Diebus incidat infra quamcunque *Oclavam*, transferatur in *Dominicam* immediatè sequentem *Oclavam*. Ita statutum est in eodem Concilio.

A. DECRETA Congregationum particularium de propaganda Fide super rebus Missionum Hiberniæ.

“ CUM plures Parochiæ reperiantur,
 “ quarum districtus ad plura millia
 “ ria extenditur, adeo ut unus duntaxat
 “ Parochus spiritualibus Ovium suarum
 “ necessitatibus pro opportunitate subve-
 “ niendis prospicere nequeat; seriò prop-
 “ terea moneantur Episcopi, eorumque
 “ excitetur Zelus, ut, nullis prætermittis
 “ possibilibus Medijs, novas in amplis hu-
 “ jusmodi Territoriis curent erigi Paro-
 “ chias; secus autem, præfatis Pastoribus
 “ Coadju-

“ Coadjutores idoneos e Clero sæculari
 “ constituent, quorum deinde, quatenus
 “ laudabile opus præstiterint, rationem ha-
 “ beant, cum eadem, vel aliæ parochiæ
 “ vacaverint: et quotiescunque defint Pres-
 “ byteri sæculares ad ejusmodi munus satis
 “ idonei, substituant ipsorum Loco, ad in-
 “ terim, et per modum Provisionis, Regula-
 “ res, qui tamen argumenta probatæ Pieta-
 “ tis et Zeli in animarum Salute curandâ
 “ præbuerint.

“ Archiepiscopi vehementer hortentur
 “ Episcopos suffraganeos suos, ut resideant
 “ in suis Diæcesibus, quemadmodum in-
 “ dicitur a Sacr. Canonibus & Litteris
 “ Aplicis *SSmi Dom. Nri Bened: xiv*, quæ
 “ die 15 *Augusti* 1741 ad Archiepiscopos
 “ et Epos Hiberniæ datæ fuerunt. Por-
 “ ro ipsi Metropolitæ hanc Sacram Con-
 “ gregationem certiorẽ faciant, si aliquis
 “ Epus præscripto residendi muneri mini-
 “ mé satisfecerit, ut ea remedia adhibe-
 “ antur, quæ a Sacris Concilijs decernun-
 “ tur.

“ Archiepiscopi & Epi singulis biennijs
 “ scripto referant Nuncio Bruxellensi, sta-
 “ tum Religionis Catholicæ, nec non Ec-
 “ clesiasticæ Disciplinæ suarum Diæcesium,
 “ quæ deinde omnia per eundem Nunci-
 “ um Sacræ Congregationi significantur.

“ Non licet Epis a Parochis, quos Ipsi

“ instituant, fructûs aut proventûs primi
 “ Anni, qui ab eâdem Parochia colligun-
 “ tur, exigere. Quotiescunque in Matri-
 “ monijs celebrandis Epi expedire judica-
 “ verint, ut denunciationes remittantur,
 “ nihil quacunque de causa accipiant. Epi
 “ deputent Examinatores ad illos proban-
 “ dos, qui fidelium Confessiones excipere
 “ petant; liceat tamen Epis absque Exa-
 “ mine illos approbare, quos maximé ido-
 “ neos Ipsi judicaverint.

“ Graviter moneantur Sacerdotes ne fa-
 “ cultate celebrandi bis in die abutantur,
 “ ut Stipendium largiûs & pinguiûs habe-
 “ ant. Quamobrem Epi, qui potestatem
 “ communicandi hanc facultatem seu dis-
 “ pensationem a Sede Apostolica obtinue-
 “ runt, meminerint, Ipsorum Conscientiæ
 “ injunctum esse, ut paucis duntaxat Sa-
 “ cerdotibus, ijsque maturioris Prudentiæ
 “ ac Zeli, & qui absoluté necessarij sunt,
 “ nec pro quolibet loco, sed ubi gravis
 “ necessitas tulerit, & ad breve tempus,
 “ communicent.

“ Caveant in posterûm Confessarij, pro
 “ salutarî Pœnitentia, fidelibus sua peccata
 “ confitentibus indicare, ut certam pecu-
 “ niam depromant ad Missas celebrandas,
 “ quibus deinde Ipsimet satisfaciant: Ji-
 “ dem Confessarij, dum sedent in Tribu-
 “ nali Pœnitentiæ nullas Eleemosynas a
 “ pœnitenti-

“ pœnitentibus accipiant; cum enim sint
 “ debitores sapientibus et insipientibus,
 “ omnem Scandali occasionem, omnem-
 “ que suspicionem præcidere debent. In
 “ Librorum aliarumque Scripturarum Im-
 “ pressionem fervetur Regula Indicis, nec
 “ non Instructio *Clementis Papæ VIII.*
 “ Autoritate edita. Sedulam Curam im-
 “ pendant Epi, ne ab ullo contemnantur
 “ vel improbentur Libri ad pietatem pro-
 “ movendam compositi, quos legitima E-
 “ porum, vel Inquisitorum Autoritas in
 “ lucem edendos permisit, nec a Sede Ap-
 “ lica proscripti fuerunt. Insper curent
 “ omni studio Epi, ut Parochi diligenter
 “ accuratequè Catechismum pueros edo-
 “ ceant; quos autem desides in hoc præci-
 “ puo munere deprehenderint, canonicis
 “ pœnis persequantur.

“ Epi hortentur ac moneant Regulares,
 “ ut eodem Charitatis Officio sedulò fun-
 “ gantur, præsertim in Pagis, aliisque
 “ campestribus locis, quæ percurrunt et
 “ in quibus Eleemosynas colligunt. Præ-
 “ terea id etiam præcipitur Sanctimonia-
 “ libus erga puellas ad Eas confluentes,
 “ quas honestis moribus & Christianâ Doc-
 “ trinâ probè instituere satagant, illisque
 “ Artibus imbuere, quæ ad illam Ætatem
 “ et Conditionem muliebrem pertinent.”

Supradicta Decreta *S. Congregationis de Propaganda*, expressa sub Littera A, transmittuntur ad *Ill.issimum. Archiep. Dubliniensem* ab Eodem communicanda etiam *Ill.issimis. Armachano, Cassiliensi, et Tuamensi*, ut singuli possint eadem proprijs Epis Suffraganeis nota facere; et ita Zelosè operari, ut omnimodo Executioni illico mandentur.
J. Archieps. Casarea Nuncius Aplicus.

45.

B. DECRETA Congregationum particularium de propaganda Fide super Rebus Missionum Hiberniæ.

“ **H**abeantur, tanquam Conventûs formales, illæ tantum Domûs, in quibus communem Vitam ducunt Regulares
 “ cujuscunque Ordinis, Congregationis,
 “ Instituti etiam *Soc. Jes.* Cæteri verò,
 “ qui extra prædictas Domûs vel Conventûs, qualibet ex causa seu sub quovis
 “ Titulo degunt, Epis, tanquam Sedis
 “ Applicæ Delegatis, in omnibus & per
 “ omnia subjaceant. Jj autem Regulares
 “ cujuslibet Ordinis, ut suprà, qui, absq:
 “ Litteris obeduntialibus suorum respectivè Superiorum Generalium, aut Provinciolium, in *Hiberniam* se contulerint,
 “ habeantur tanquam *Apostatæ*: Ideoq
 “ Epis contra illos prædictis canonicis pænis procedant, eosdemq; ex *Hibernia*
 “ omnino

“ omnino exire compellant. Qui verò le-
 “ gitimis Obedientialibus muniti fuerint,
 “ eos Epis, ad quorum Diæceses accesserint,
 “ exhibere debeant, una cum Litteris
 “ testimonialibus *Nuncij Aplici Bruxellensis*,
 “ qui Missionibus *Hiberniæ* præest: Eisq:
 “ pariter patefacere teneantur locum seu
 “ districtus, ad quem a suo respective re-
 “ gulari Superiore designati fuerint. Li-
 “ berum sit cuiq. Ordinario in propria
 “ Diæcesi, si iusta causa ei subeat, vel mali
 “ cavendi, vel consulendi majori anima-
 “ rum Bono, ijs alia loca constituere, in
 “ quibus Missionis munia utiliter exercere
 “ valeant. Hujusmodi autem testimoni-
 “ ales Litteræ *Nuncij Aplici* exhibendæ
 “ erunt etiam a quolibet Presbytero sæcu-
 “ lari, et sine eis nemo ad Missionem ac-
 “ cedere audeat. Quotiescunq; autem ob
 “ rationabilem causam transferendus sit
 “ aliquis Religiosus Missionarius ab uno ad
 “ alium locum, id a Superiore regulari
 “ minimè fiat, nisi requisito & obtento
 “ consensu Ordinarij. Cæterum Superi-
 “ ores, ad quos pertinet, in id maximè
 “ incumbant, ut, Religiosi ad Hibernicam
 “ Missionem mittendi, optimis moribus sint
 “ præditi, & in Studijs bene versati; nec
 “ adeo juvenilis Ætatis, ut debitam sibi
 “ suoq; Muneri apud Sæculares venera-
 “ tionem

“ tionem conciliare nequeant. Porro Visi-
 “ tatores seu Deligati a Superioribus Ge-
 “ neralibus vel Provincialibus prædictorum
 “ Ordinum, Congregationum & Societa-
 “ tum, etiam *Jesu*, teneantur de com-
 “ misso sibi munere, obsequij gratiâ, cer-
 “ tiorem facere *Nuncium Aplicum Bruxel-*
 “ *lensem*; ab eoq; petere Litteras com-
 “ mendatitias ad Epos, nec non peculia-
 “ rem Instructionem de rebus, quæ ad ani-
 “ marum profectum et Catholicæ Religi-
 “ onis Incrementum facilius promovendum
 “ conducere possint.

‘ Superiores Regulares neminem in pos-
 ‘ terum ad Habitum religiosum admit-
 ‘ tant in *Hiberniæ* Regno; sed qui expe-
 ‘ tunt alicui Religiosorum Ordini nomen
 ‘ dare, Habitum induant in illis solum
 ‘ *Cænobiis*, quæ in Regionibus Catholicis
 ‘ existunt, ubi Noviciatus ejusdem Ordini
 ‘ juxta Constitutiones *Pontificum Roma-*
 ‘ *norum* erecti sunt; neque in *Hiberniam*
 ‘ reverti possint, nisi prius studiorum Cur-
 ‘ sum absolverint, ac præsertim *Theologiam*
 ‘ *dogmaticam & moralem* plane didicerint.’

Supradicta Decreta S. Congr. de Prop.
 expressa sub Littera B, transmittuntur ad
Illustmum. Archiep. Dubliniensem, ab eodem
 communicanda. etiam *Illmis. Archiep. Ar-*
machano,

machano, Cassiliensi et Tuamensi, ut Singuli possint eadem notificare propriis Epis Suffraganeis pro eorum Cognitione tantum; nam pro eorum Executione fuerunt jam indicta Superioribus Ordinum Religiosorum.

Has Copias Exhibui	}	<i>I Archieps. Cæsareæ Nun. Aplic.</i>
Illmo. Waterfordiensi		
Episcopo. — <i>Jacobus</i>		
<i>Coadjutor Cassiliensis.</i>		
		<i>9 Februarii 1751.</i>

Decretum

46. *DECRETUM Sacrae Congregationis particularis de Propaganda Fide super rebus Hiberniae habitae die 31 Augusti, 1761.*

“ **C**UM occasione cuiusdam Decreti, vel Edicti R. P. D. Archiepiscopi Dubliniensis *Hiberniae* Primatis, gravis à Regularibus querimoniae ad Sac. Congregationem fuerint delatae, tum quoad circumscriptam facultatem excipiendi Confessiones, tum quoad alia plura Ecclesiasticae disciplinae capita, eadem Sac. Congregatio ad amputanda dissidia, quae diutius producta pacem illius Ecclesiae labe-
factare possent, et latius propagata aliarum etiam Ecclesiarum tranquillitatem conturbare; sepositis omnibus, quae ad peculiarem hanc causam pertinent, sequentia ex integro decreta ab Ordinariis locorum *Hiberniae*, et à Regularibus in ea Regione degentibus omnino servanda, edere et promulgare censuit.

10. Liberum

10. Liberum esse cuicumque Episcopo, Regulares prævio examine ad Confessiones audiendas admittere, vel ad annum vel ad aliud tempus sibi benevisum: idque locum habere etiam quoad eos Regulares, qui ab Antecessore ad illimitatum quoque tempus probati jam fuerint. At Episcopum non posse Regularibus semel à se ipso simpliciter, et indefinitè approbatis revocare facultatem excipiendi Confessiones, nisi novâ superveniente Causâ ad formam Constitutionis CLEMENTIS X. Ann. 1670. quæ incipit—*Superna*——

2º. Ne propter frequentiore SSmi Sacramenti expositionem, debita veneratio ipsâ assuetudine minuatur, à Regularibus modum tenendum esse, ut expositio tanti Mysterii statis tantum diebus fiat, nempe in die *Nativitatis Domini*; in *Dominica Paschatis*, et *Pentecostes*; in die *Ascensionis Domini*; in festo *Corporis Christi*, et in *Dominica infra Octavam*; in *quinque festis solemnioribus B. M. V.*; in festo *SS. Apostolorum Petri, et Pauli*; in festo *Sancti Fundatoris sui Ordinis*; et in die, quâ celebratur memoria *S. Patritii, Hiberniæ Patroni*; atque insuper in *una* cujusque Mensis *Dominica*; ut sit in Ecclesiis Parochialibus; præviâ tamen licentiâ Episcopi singulis annis generaliter obtinendâ.

Aliis

Aliis vero diebus, ubi festum occurrat magni concursus, aut extraordinariæ devotionis, hujusmodi facultatem singulis vicibus esse ab Ordinario specialitèr inpetrandam.

3°. Idem quoque servandum in Processionibus, quæ fiunt cum delatione *SSmi Sacramenti*, impetratâ nimirum singulis vicibus Ordinarii facultate, exceptis tamen Processionibus fieri solitis in *una* cujusque Mensis *Dominica*, prout supra in generali licentiâ comprehensa, tum etiam in festo *Corpus Christi*, aut in *Dominica infra Octavam*, et in *feria V Majoris Hebdomadæ* pro quibus nulla requiritur Ordinarii licentia. Cæteris etiam Processionibus, quæ sine delatione *SSmi Sacramenti*, et intra ambitum Ecclesiæ, seu Cappellæ sui Ordinis fiunt, nullâ Ordinarii licentiâ indigere declarat *S. Congregatio*; in quibus etiam liceat de more Confratribus aliqua insignia suæ Confraternitatis deferre, modestè tamen et sobriè, ne nimium perstringant oculos A catholicorum; atque etiam ne, quæ statuta sunt in ædificatione, vertantur in ludibrium; hujusmodi processionem frequentiam moderandam eadem *Sac. Congreg.* vehementèr hortatur, et optat.

4°. Indulgentias autoritate Apostolicâ in perpetuum concessas Ordinibus Regularium

larium favore Fidelium denunciari à Regularibus posse in suis, Ecclesiis, five Cappellis, festo occurrente, sine licentiâ Episcopi. Sed quoniam inconvenientia inde sequi, five propter excessum, five propter abusum, posse, queruntur Episcopi, S. Congregatio præcipit Superioribus Ordinum, ut, infra Anni unius spatium, Catalogum eidem exhibeant Indulgentiarum ejusmodi, descripto earum numero, qualitate, ac die : quòd si intra Annum neglexerint, Auctoritate Apostolicâ suspendendas sciant.

5°. Confessariorum, five Sæcularium, five Regularium, consilium et praxim S. Congregatio planè improbat, qui Pœnitentes ab aliis Confessariis adeundis avertunt, aut prohibent, eo præsertim quæsito colore, quòd suum Sodalitati alicui nomen dederint, aut Tertiariorum ordinem profiteantur. In quo quidem ejusmodi Confessarios officio suo minimè satisfacere, sed graviter deesse Sa. Congregatio declarat.

6°. De Tertiariis omnia servanda esse, quæ præscribuntur in Constitutione *Leonis X. in Concilio V. Lateranensi*; neque ullo modo licere Regularibus eas admittere ad habitum, nisi servatis servandis, et de licentiâ Ordinarii: aliter admissas, declaretur ab Episcopis, nec esse Tertiarias, nec ullis gaudere privilegiis, aut Indulgentiis.

N

7°. Novas

7°. Novas Sodalitates erigi non posse sine expressâ Ordinarii licentiâ : legitimè verò erectas non licere quidem Ordinario eas suppressere, aut abolere, inconsultâ Sede Apostolicâ : posse tamen easdem liberè, quamvis in Ecclesiis, sive Capellis Regularium erectas, visitare, corrigere, et emendare, utpote subiectas moderationi, et correctioni Episcopi, juxta Constitutionem CLEMENTIS VIII, quæ incipit—*Quæcunque* : ac proinde tum circa ea, quæ respiciunt manutentionem, cultum, et ornamenta Altaris, seu Cappellæ, onera Missarum, ac Divinorum Officiorum ibidem celebrandorum, tum circa ea, quæ ad obligationem eorundem Confratrum relationem habent, Ordinarium statuere, ac decernere posse, quidquid in Domino magis expedire judicaverint, juxta toties iterata Decreta S. Congregationis Concilii.

In Visitatione Sodalitatum, Episcopi distinctè prohibeant, ne pecuniæ et redditus earundem, etiamsi in Ecclesiis Regularium sint erectæ, et à Regularibus dirigantur, ab alio quopiam administrantur, quàm ab ipsis Confratribus, qui quotannis Ordinario loci rationem reddere teneantur.

8°. Prohiberi non posse, quominus Regulares eleemosynam in Parochiis ruralibus quotannis petant ad ostium Sacelli, adhibi-

tis

tis in adjutorium duobus principalioribus Parochianis. In cæteris cavendum omnino esse Regularibus, ne quid instituant, foveant, exercent, etiam pietatis colore, quod avaritiam, aut turpem quæstum redolere videantur, ne blasphemetur ab iis, qui ex adverso sunt, Verbum Dei.

9°. Denique cum occasione Decreti, seu Ediçti R. P. D. *Archiepiscopi Dublinensis* scripta quædam exhibita fuerint, quæ neque christianam charitatem, neque religiosam modestiam, neque debitam Episcopali dignitati Reverentiam præ se ferant, quamquam ea potius liberiori Defensorum loquacitati tribuenda credantur, seriò monendos censet Sacra Congregatio Regulares omnes, ut, Instituti sui memores, in omnibus humilitatem, et subjectionem, tanquam suæ vocationis characterem, ac notam, et verbo, et exemplo manifestent; et si quid nimis onerosum, atque privilegiis sui Ordinis adversum aliquando patiantur, hoc Sacræ Congregationi modestè, et quàm minimo rumore fidentèr aperiant: Episcopos quoque monendos ducit, ut Regulares, quos in eorum adjutorium Deus vocavit, paterna charitate semper excipiant, foveant, confirmant; ne Vineæ Domini aliquando deficiant Operarii, qui sunt Divitiæ Ecclesiæ Dei.

Quam

Quam Sac. Congregationis Sententiam
per R. P. D. *Marium Marefuscum* ejusdem
Sacrae Congregationis Secretarium SSmo
Dno. Nro. P. P. CLENENTI XIII° relata
in Audientiâ habitâ die 20 *Septembris*
Anni currentis, *Sanctitas sua* in omnibus
benignè approbavit, atque in posterum
omnino servari jussit." —

Datum *Romæ* ex ædibus dæ. Sac. Con-
gregationis die 21 *Septembris* Anni
1761. —

J. Caros. Spinellus, Præf.

XXXXXXXXX
X LOCO X
X X
X SIGILLI. X
X X
XXXXXXXXX

M. Marefuscus, Sec.

INDEX.

Cat.		Pag.
	Prooemium	3
I.	De recept. Conc. Trident.	6
2.	— Vicariis Generalibus	8
3.	— Parochis	9
4.	— Sacram. Baptismi	14
5.	— Missâ et Eucharist.	19.
6.	— Communionem	25.
7.	— Sacr. Pœnitentiæ	30
8.	— Ordinibus	36
9.	— Sacr. Matrimonii	37
10.	— Sacerdotum Stipendiis	45
11.	— Vita de Clericorum	46
12.	— Votis Mulierum	49
13.	— Prædicatoribus	51
14.	— Disputationibus vitandis.	52
15.	— Dispensationibus quibusd.	54
16.	— Legatis ad pios usus	56
17.	— Confraternitatibus	57
18.	— Regularibus.	58

Cap.

INDEX.

Pag.

19	De Celebrat: Festorum - . .	60
20	— Festorum Numero - . .	61
21	— Obligatione Festorum	64
22	— Jeuniis et abstinentiis	66
23	— Vigiliis &c -	71
24	— Jeuniis Devotionis.	72
25	— Abstinentiis	73
26	Observatione harum Constit:	73
	=	
27	Acta in Concilio Provinciali de Tyrcho ^g ir, A.D. 1640.	75
28	Decretum Jac. Dempsey Vic. apost. Dublini: A.D. 1665	79
29	Constitutiones Petri Talbot. Æ. Dubl. - A.D. 1670.	80
30	— ejusdem, A.D. 1671.	81
	=	
31	Acta in Concil. Dublin. sub I. D. Pat. Russell. A.D. 1685	82
32	Statuta pro Dioc. Dublin. in Synodo Dioc. A.D. 1689	89.

Cap.	INDEX.	Pag.
33	Statuta Dioc. Dubl. conc. Religiosos &c	107.
34	Casus reservati	110.
35	Peccata &c	111.
36	Communitio Jejunii	113
37	Revocatio facult. Dispens.	117
38	De Ecclesiasticis vagis; de Funeribus: 1577.	121.
39	Statuta Synodi Dubl. 9. maii A.D. 1688.	122.
40	Acta Concilii Province. Dublin, 1 ^o Aug. 1688.	124
41	— Synodi Dioces. Dublin, 24 april. 1689	127.
42	Breve Alexandri VII.	128
43	Indulgentia clementis X.	132
44	Decreta Congreg. de Prop. Fide	134
45	— &c — A.D. 1751	138
46	Decretum Congr. Propag. Fid. A.D. 1761.	142

*STATUTA facta sub Illmo, et Rmo.
Dom. Dom. Ricardo Lincoln Archiepis-
copo Dublinensi, Hyberniae Primate.*

CUM in hac Diæcesi, imo per univer-
sum regnum Statuta recepta solidum
Anglicanum pro Missæ celebrandæ Eleemo-
sinâ, seu Retributione præscribant; *manda-*
mus omnibus Sacerdotibus tam Secularibus
quam regularibus, sub pæna *Suspensionis*
ipso facto incurrendæ. ne quid minus *solido*
Anglicano pro Missæ celebrandæ Eleemosinâ
in posterum accipiant; neque supra
Ratam Pecuniæ oblatae vel unam, vel plu-
res Missas sive Titulo Gratitude, sive
Amicitiae, sive puræ benevolentiae, aliave
de causâ se celebraturos ullo modo promit-
tant, aut stipulentur.

Declaramus nullo modo licere *Parochorum*
Coadjutoribus, seu Substitutis ultra *tertiam*
partem Proventuum ex Pacto aut Consue-
tudine a *Parocho* concessam, aliquid sibi
retinere quod *Intuitu* Administrationis, Mu-
nerumve mere Parochialium obtentum fue-
rit, etiamsi ipsis dicatur, *hoc tibi do, hoc Pa-*
rocho: in his enim Circumstantiis ipsa Jus-
titia.

titia exigit, ut *utrumque æblatum* in *unum quid* coalescat, atque ut hujus *Totius Tertia* tantum Pars Substituto jure obveniat; hocque in posterum fideliter observandum, sub Pænis nostro Arbitrio infligendis, mandamus.

Caveant iidem Substituti ne nimium credant Spondentibus pro iis, qui matrimonium coram ipsis inire contendunt, sed tales spondentes supra sancta Dei Evangelia ad hoc exhibenda coram testibus notis & fide diguis voluntarie jurare curent, nullum (quod sciant) in contracturis subesse Impedimentum & vere Incolas esse illius Parochiæ in quâ jam jam contrahere cupiunt.

Ad Majorem Dei Gloriam.

a leaf from the Constitution
Technica Dublinensis 1770.

But it does not belong
to the series of pages there.

Quare, is it a cancel, or
in what way belonging?
Hc.

